

Publicație bianuală
Nr. 24/2024

Ochiul magic

IMPLICARE DĂRUIRE SUCCES

Pagina 1

Din sumar: *Pe drumul școlii* – prof. înv. primar Florentina Cristina Epure, *LudicMUN* – Cantaragiu Andra Georgiana, Patriche Maya Ioana și Sara Ioana Boca Zamfir, *Prima zi de școală* – Alecsă Rareș, Toma Iulia Maria, Chitiță Alexia, Mircea Amalia Elena, *Gheonea Ștefania Gabriela - unul dintre tinerele talente ale Școlii Gimnaziale „Dan Barbilian”* – Ciobanu Alexia Maria și Gheorghiu Luca Mihail.

EVENTIMENTE

Pagina 8

Din sumar: *Draga mea Românie* – Vodarici Andreea Maria, *Balul toamnei* – Balmuș Darius, *Biblioteca, casa cărților* – Balmuș Darius, *Balul toamnei* – Neagu Robert Cristian, *România în Războiul pentru Întregire Națională* – Gheorghiță Ștefan, *Întâmpinăm Crăciunul* - Robea Mihaela, *Oiță Andreea*.

TINERE TALENTE

Pagina 14

Din sumar: *Dorința* - Popa Ianis Ștefan, *Din Cetatea lui Eu în Cetatea lui Tu* – Penu Gabriela, *Școala pentru bine și rău* – Mircea Amalia Elena, *Al cincilea val* – Balmuș Darius, *Toamna* – Ignat Maria Anastasia, *Toamna* – Irofte Annimarie, *Toamna* – Stratulat Antonia, *Poveste de toamnă*, *Aventură la munte* — Leșcaru Simon, *Poveste de iarnă* – Balmuș Darius, *Toamna* – Alecsă Rareș, *Basmul toamnei*, *La vânătoare ea de catifea*, *Reverie marină* – Serea Ana Daniela, *Poveste de iarnă* – Alecsă Rareș, *Iarna* – Costin Alexandra, *Șoaptele pădurii fermecate* – Mocanu Mihai Alexandru, *Iarna* – Bratu Daisia, *A venit iarna* – Botezatu Daria Maria, *Emoții de iarnă* – Toma Maria Iulia, *Poveste de iarnă* – Gheorghiță Ștefan, *Poveste de Crăciun* - Ivanov Amalia Ștefania, *Crăciunul magic* - Pruteanu Albert, *Crăciunul* - Strîmbeanu Daria, *Crăciunul magic* - Șarpe Ana, *În așteptarea lui Moș Crăciun* - Roman Sebastian, *În așteptarea lui Moș Crăciun* - Nica Ștefan Luca, *Poveste de Crăciun* - Grigoraș Mara, *Poveste de Crăciun* - Ignat Maria Anastasia, *Crăciunul* - Grigore Alesia, *Spiridușul rătăcios* - Gheonea Ștefania, *Copacul înțelept* – Dan Teodor Octavian.

PAGINA ARTEI

Pagina 40

Desenatorii noștri: Dinu Adelina Nicoleta, Irofte Annimarie, Stratulat Antonia, Paraschiv Alexia Sara, Adam Ștefan, Alecsă Rareș, Popa Ianis Ștefan, Mocanu Mihai Alexandru, Codru Alexandra, Dănăilă Daria, Ungureanu Antonia, Ignat Maria Anastasia, Cozma Anna Elena, Botezatu Ioana, Hâncu Daria, Vodarici Raluca, Gociu Diana, Constandache Simona, Ivanov Amalia Ștefania, Paraschiv Alexia, Ivanov Amalia Ștefania, Saghin Aisha.

CURIOZITĂȚI JOCURI

Pagina 48

Din sumar: *Rebusul zeităților grecești*, *Mitologie stelară*, *Știați că?* - Băcanu Mihaela-Rozina, Vodarici Andreea Maria.

Pe drumul școlii

Soare răsfirat printre frunze, mai arzător sau mai domol, mâini calde ținute cu grijă și emoție să nu se piardă, larma glasurilor înveselite de reîntâlnire, părinți, bunici, elevi mergând cu pași grăbiți către școală... Așa începe școala în fiecare an, cu dorul de carte și de prietenii reînnoit al elevilor, cu nostalgia părinților de a se simți din nou elevi, cu speranța și bucuria profesorilor de a regăsi în băncile claselor ochi curioși și minți sclipitoare. Pe drumul școlii pășim în fiecare zi noi toți, elevi, profesori și părinți. Elevii vin la școală ca să învețe, profesorii vin să le predea, iar părinții își însoțesc copiii și-i așteaptă în brațele lor calde la întoarcere. Drumul școlii este vechi și va dăinui mereu. Pare ușor și poate chiar așa este. Doar pe aici au mers și părinții sau frații noștri. Dar uneori poate fi greu și simțim cum pășim în gol ori cum avem de urcat munți de obstacole. O lecție poate e mai lungă, cuvintele ni se par doar semne negre pe hârtie, ori problemele prea întortocheate. Nu trebuie să uităm însă că pe drumul școlii nu suntem singuri și nici neechipați. Ne luăm alături „atenția”, „răbdarea”, „hărnicia”, „încrederea”, „colaborarea” și astfel răzbatem prin noianul de cunoștințe și lecții de învățat.

Când se vor așterne, înaintea voastră, pe rând, frunze colorate, fulgi moi de zăpadă, petale gingașe scuturate din pomi și raze strălucitoare de soare veți ști că, pe drumul școlii, nu sunteți singuri. Natura toată vă ajută să creșteți mari, dragi elevi! Iar când veți fi făcut de nouă ori drumul acesta trecând prin toate anotimpurile, atunci va veni vremea să fiți mari, să vă numiți absolvenți și să învățați alte drumuri, către catedre mai înalte, școli mai mari și provocări ce vă vor testa nu doar cunoștințele, ci și caracterul.

În acest an, drumul școlii să vă fie bucurie și frumoasă creștere, dragi elevi, profesor, părinți!

Director,

Prof. înv. primar Florentina Cristina Epure

Ochiul magic

Anul 2023 a adus cu sine adouă premii importante pentru revista școlii noastre „Ochiul magic”. Nouă unități de învățământ din județul Galați au fost premiate la etapa județeană a Concursului național de reviste școlare și jurnalistică. Revistei „Ochiul magic” i-a revenit premiul al treilea și calificarea la etapa națională a acestui concurs.

Tot în anul 2023, la ediția a IV-a a Festivalului „Arcade” (activitate inclusă în *Calendarul activităților educative regionale*, poziția 88o), organizat de Colegiul Național „Costache Negri” din Galați, revistei „Ochiul magic” i s-a acordat premiul I.

LudicMUN

În zilele de 13, 14 și 15 octombrie, Școala Gimnazială „Dan Barbilian”, alături de Școala Gimnazială „Mihail Sadoveanu” și de Școala Gimnazială nr. 29, a fost invitată să participe la LudicMUN (Ludic Model United Nations).

Ce este un MUN?

Un MUN este o simulare educațională și/sau o activitate academică în limba engleză, în care elevii pot învăța despre diplomatie, relații internaționale și despre *Organizația Națiunilor Unite*. Activitățile MUN îi implică în mod activ pe participanți și îi învață să vorbească, să dezbată și să scrie, dezvoltându-se gândirea critică, abilitățile de lucru în echipă și abilitățile de conducere. Dezbaterile se țin în conformitate cu regulile Națiunilor Unite.

Participanții la MUN-uri, denumiți delegați, sunt plasați în comitete și le sunt repartizate țări pe care să le reprezinte sau, ocazional, alte organizații sau figuri politice, caz în care aceștia vor reprezenta membri ai acestor entități. Elevilor li se comunică ce țară au de reprezentat, dar și subiectul despre care aceștia vor discuta în cadrul comitetului, anterior competiției. Delegații desfășoară activități de cercetare asupra țării și subiectului lor înainte de conferințele propriu-zise și își formulează poziții asupra subiectului pe care apoi le vor dezbate cu ceilalți delegați din comitet, rămânând pe toată durata ședinței în rolul țării pe care o reprezintă. De obicei, la sfârșitul unei conferințe, delegaților și delegațiilor care au avut cele mai bune interpretări din fiecare comitet le sunt acordate premii.

Experiența noastră

În ziua de 2 septembrie, am stat cu sufletul la gură așteptând să se posteze formularele de înscriere. A trebuit să alegem din ce comitet dorim să facem parte. Aveam 4 variante: DISEC (*Disarmament and International Security Committee - Comitetul de dezarmare și securitate internațională*), SOCHUM (*Social, Humanitarian, and Cultural Committee - Comitetul social, cultural și umanitar*), UNODC (*United Nations Office on Drugs and Crime - Comitetul despre droguri și crime*), UNESCO (*United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization - Organizația Națiunilor Unite pentru Educație, Știință și Cultură*).

Fiecare dintre aceste comitete a avut o temă de discuție diferită:

DISEC - combaterea accesului la arme a actorilor nestatali,

SOCHUM - abordarea inegalității dintre sexe la locul de muncă,

UNESCO - combaterea analfabetismului în rândul persoanelor indigene,

UNODC- revizuirea alternativelor pentru încarcerare.

Noi am fost alese în cadrul comitetului UNODC, fiecare reprezentând o entitate diferită. Maya a reprezentat Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, Sara a reprezentat Regatul Suediei, iar Andra Penal Reform International - o organizație neguvernamentală care lucrează la nivel global pentru a promova sisteme de justiție penală care susțin drepturile omului pentru toți și nu dăunează.

În prima zi ne-am dus la *Universitatea Danubius*, unde ne-am confirmat prezența și am primit ecusoanele cu numele țărilor/ organizațiilor pe care le-am reprezentat. După aceea am intrat în Aula Magna pentru a participa la ceremonia de deschidere. Acolo, Lidia Tuluș și Denisa Ghionea, care au stat la baza organizării, împreună cu Denis Boroș și Melisa Ciorăță au ținut discursuri motivaționale. De asemenea, dna. directoare a Școlii Gimnaziale nr. 43, Epure Cristina Florentina și dna. directoare Măzăroaie Violeta, alături de domnii profesori de istorie, Anghel Marian și Alexe Aurelian ne-au explicat cât de norocoși suntem să avem o asemenea oportunitate.

După ceremonie am fost repartizați pe săli în funcție de comitete. Acolo am cunoscut coordonatorii noștri, Cosmina Niță și Rareș Vasile. Activitatea a început printr-o simulare de dezbatere, unde subiectul a fost Barbie vs. Oppenheimer, propus de Penal Reform International. După ce simularea s-a sfârșit, am trecut la dezbaterea adevăratei probleme, care a provocat situații tensionate între Regatul Unit, Penal Reform International și Coreea de Nord.

A doua zi, delegații au venit pregătiți de acasă pentru continuarea dezbaterii. Penal Reform International, Regatul Unit și America au venit cu cele mai bune soluții, însă toate erau contracarate de către Coreea de Nord. Pentru a ne crește puterea de convingere, am fost nevoiți să formăm o alianță între Brazilia, Penal Reform International, Marea Britanie, Statele Unite ale Americii și Suedia. Soluțiile noastre însă urmau să fie zdrobite de contraargumentele date de Coreea de Nord. La finalul zilei, am strâns toate soluțiile și am început să le așezăm într-o rezoluție.

În a treia zi s-au realizat ultimele modificări asupra rezoluției. S-a votat rezoluția cea mai bună, Coreea de Nord aducând contraargumente pe care Penal Reform International le contracara. Coreea a vrut să adauge pedeapsa cu moartea, iar PRI a venit cu toate argumentele posibile ca acest lucru să nu ajungă în rezoluție. După ce toate comitetele au terminat, am mers împreună la *Universitatea Danubius* pentru a se prezenta rezoluțiile create în cadrul fiecărui comitet. Când toate rezoluțiile au fost citite, Denisa și Lidia au preluat cuvântul, au vărsat multe lacrimi și ne-au mulțumit pentru prezența și implicarea noastră în acest MUN. Au urmat niște mulțumiri, având în vedere faptul că acesta a fost unul dintre ultimele MUN-uri la care acestea participă, fiind clasa a XII-a.

A venit timpul ca premiile să fie oferite delegaților ce au făcut o treabă bună. Pe lângă certificatele de participare obținute de toată lumea, premiile oferite celor mai buni au fost: *Best delegate*, *Honorable mention* și *Outstanding delegate*. *Best delegate* i-a fost oferit Mayei, iar Andra a obținut *Outstanding delegate*.

Prin urmare, experiența obținută de la LudicMUN a fost una interesantă și unică, ne-a învățat mai multe despre dilemele lumii, dar și cum să ne susținem punctul de vedere.

Material realizat de CANTARAGIU ANDRA

GEORGIANA (Penal Reform

International), PATRICHE MAYA IOANA (Regatul Unit al Marii Britanii) și SARA IOANA BOCA ZAMFIR (Regatul Suediei)
Clasa a VIII-a C

Emoții de început de an școlar

În prima zi de școală eram foarte nerăbdătoare să-mi văd colegii. Pe unii îi cunoșteam pentru că am fost la grădiniță împreună și-mi erau prieteni. Am ajuns prima în fața școlii. Au venit și colegii mei, ne-am strâns într-un colț al terenului de sport. Am trecut, spre intrarea școlii, printr-un tunel de flori mari, care mai de care mai frumoase. În clasa în care urma să învățăm am făcut cunoștință cu doamna învățătoare. Mă așezasem în banca întâi, așa că de la mine a început apelul elevilor. I-am spus numele meu, câți ani am și așa au făcut și colegii mei. Pe bancă am descoperit un cadou: un recipient cu creioane, manualele pentru clasa pregătitoare și un balon cu heliu. La final s-au prezentat și părinții. Între timp, noi făceam cunoștință, vorbeam și râdeam, căci atmosfera era veselă.

Clasa pregătitoare s-a sfârșit foarte rapid, la fel și clasa întâi, iar, într-a doua, o nouă fată a venit în clasa noastră. Numele ei era Alexandra, ne-am împrietenit imediat și suntem prietene și acum.

TOMA IULIA MARIA

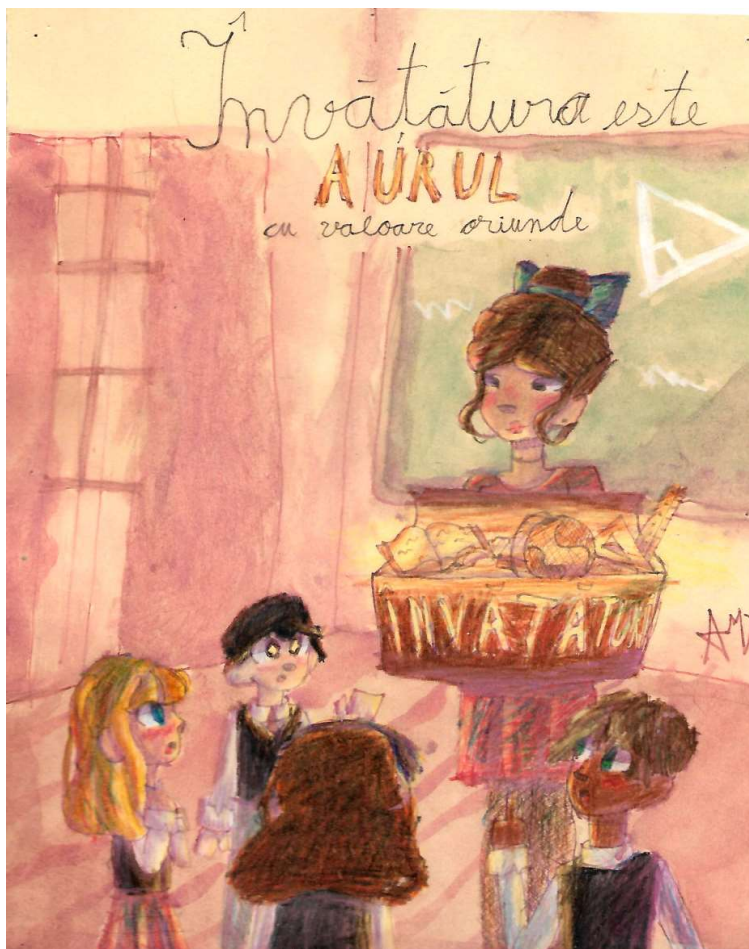
Clasa a V-a B

Era prima zi de școală. Aveam mari emoții, căci începeam gimnaziul, urma să am profesori și să învăț în a doua tură.

Vântul bătea ușor. Era destul de cald deoarece era începutul toamnei. Frunzele se așterneau pe jos foșnind sub tălpile mele. Am ajuns în fața porții. Am tras aer în piept și am călcat pragul noilor începuturi, noilor cunoașteri. Am mers în dreptul băncii pe care scria clasa a V-a B. Am așteptat lângă mulțimea de copii entuziasmați până când o doamnă s-a apropiat de noi. Doamna aceea era diriginta noastră. Ne-a întâmpinat cu un „Bun venit” călduros și ne-a spus câteva cuvinte despre clasa a V-a. Când am ieșit din clasă, am observat că pe ușă scria clasa a V-a B. Chiar eram în clasa a V-a, nu într-a IV-a!

Aceasta a fost ziua în care mi s-au redeschis ochii spre noi idei, noi începuturi, noi experiențe alături de colegii mei minunați.

MIRCEA AMALIA ELENA, clasa a V-a B

DINU ADELINA NICOLETA, clasa a VIII-a A

Pe când aveam doar șase ani, urma să fac un pas uriaș în viața mea, acela de a merge la școală. Da, urma prima zi de școală. Toată lumea era fericită, mai puțin eu, căci mă frământa gândul dacă școala o să fie grea sau nu. În prima zi de școală m-am trezit dis-de-diminează nerăbdător de a începe cursurile. M-am trezit, m-am spălat și am mâncat, apoi m-am îmbrăcat în uniforma școlară care mi se părea foarte interesantă. Aveam o cravată roșie cu carouri, pantaloni de stofă, vestă neagră și cămașă albă. Odată plecați la drum, am văzut o grămadă de copii care erau îmbrăcați ca mine, cu ghiozdanul în spate și dornici de a merge la școală. Am fost uimit de mărimea școlii și de marea de oameni adunată acolo. În clasă, doamna învățătoare ne-a primit cu drag și ne-a dat bomboane.

ALECSĂ RAREȘ

Clasa a V-a B

Nu o să uit niciodată prima zi de școală, 15 septembrie 2018. Aveam doar șase ani. Nu știam ce mă așteptă. O țineam pe mama de mână, speriată. Am intrat în școală pe sub un pod de flori făcut de colegii mai mari. A sosit momentul în care am intrat în clasă. Aceasta era frumos ornată. Toți colegii aveau zâmbete pe buze. Eram 32 de copii. Învățătoarea ne-a felicitat și ne-a dat manualele și mici cadouri. Eram fericită. Nu voi uita niciodată această zi minunată.

CHITIȚĂ ALEXIA

Clasa a V-a B

GHEONEA ȘTEFANIA GABRIELA - UNUL DINTRE TINERELE TALENTE ALE ȘCOLII GIMNAZIALE „DAN BARBILIAN”

Tinere talente

În fiecare an, elevii Școlii Gimnaziale „Dan Barbilian” obișnuiesc să ne facă mândri cu rezultate de excepție obținute la concursuri și olimpiade atât școlare cât și extrașcolare. Scopul școlii noastre este de a îi încuraja și a îi învăța să își construiască viitorul.

Ne îndreptăm atenția către Ștefania, eleva a clasei a VI-a B, ce ne-a onorat anul acesta cu locul al II-lea la Olimpiada Națională a Sportului Școlar la handbal, surprinzându-ne încă de la o vârstă fragedă cu performanțele sale. Noi am avut ocazia de a-i adresa câteva întrebări, pentru a o putea cunoaște mai bine:

De cât timp practici sportul și la ce echipă?

Am început acum un an, având o înclinație pentru acest sport. În prezent activez la clubul CSM Galați, fiind titulară la echipa J3.

Cine este modelul tău din lumea sportului?

Cristina Neagu, una din cele mai bune jucătoare de handbal feminin din Romania, care mi-a insuflat această pasiune, urmărind modul în care joacă.

Cât și când te antrenezi?

Mă antrenez după-amiaza, după ce termin orele. Numărul minim de antrenamente pe săptămână este de două, fiecare cu durata de 2 ore, ceea ce înseamnă că îmi dedic 4 ore pentru handbal, antrenându-mă pentru a deveni cea mai bună.

Cât de mari sunt emoțiile unui sportiv?

Fiind o fire perfecționistă, cea mai mare frică a mea este cea de a greși. Emoțiile sunt imense de fiecare dată, motiv pentru care este bine să învăț să mi le pot controla cu ușurință.

Ce calități trebuie să aibă un sportiv?

Un sportiv bun trebuie să aibă abilități de susținere și de conducere, dar, mai presus de toate, să știe să se comporte respectuos atât cu colegii cât și cu adversarii.

Ce planuri de viitor ai?

Nu știu dacă handbalul va deveni o meserie pentru mine, deși cu siguranță va rămâne hobby-ul meu preferat. De asemenea, un alt vis de-al meu este să urmez facultatea de medicină, să ajung doctor.

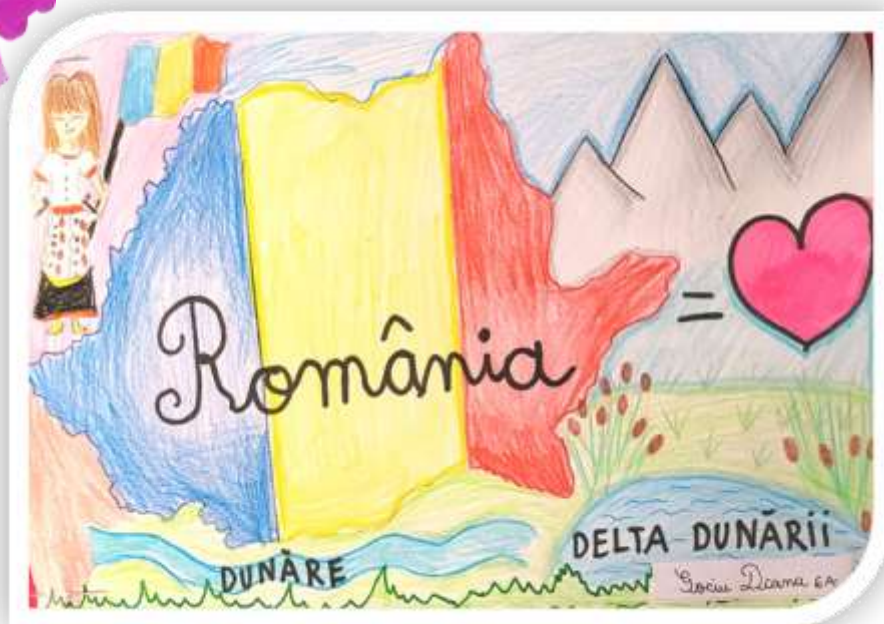
Un alt motiv de bucurie este faptul că, pe lângă premiile obținute la concursuri de handbal, Ștefania nu neglijează învățătura, rezultatele ei fiind la fel de excepționale și pe plan școlar.

Interviu realizat de CIOBANU ALEXIA MARIA și GHEORGHIU LUCA MIHAIL, elevi ai clasei a VIII-a C.

1 Decembrie
ZIUA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

Draga mea
România

Tu ești țara mea natală, o perla europeană situată la răscrucea dintre Est și Vest. Cu o istorie bogată și o diversitate culturală remarcabilă. Oferi o privire fermecătoare asupra trecutului tău glorios și către viitorul tău promițător. România, cu rădăcini adânc înfipte în vechile civilizații dace și romane, ai traversat secole de evenimente semnificative. În inima ta pulsează istorii despre mari voievozi precum Ștefan cel Mare sau Mihai Viteazul care au luptat pentru independența și unitatea țării de astăzi. De la Carpații cu vârfurile lor înzăpezite la Delta Dunării, o comoară a biodiversității, încânți ochii cu o frumusețe nemaivăzută. Castelul Bran, Castelul Peleş stau ca mărturie ale epocilor trecute, iar satele tradiționale păstrează farmecul autentic al țării. Spiritul românesc este întruchipat de oamenii săi calzi și primitori. Vizitatorii sunt întâmpinați cu ospitalitate, iar tradițiile de a primi musafiri sunt păstrate cu sfântă dăruire. Fiecare regiune are obiceiurile și bucatele sale tradiționale, îmbinând gustul autentic cu pasiunea pentru bucătăria românească. Reprezinți o combinație fascinantă de tradiție și modernitate, o țară cu o identitate unică și oameni mândri de rădăcinile lor.

Este o onoare să fim români, să explorăm bogățiile tale culturale și să contribuim la construirea unui viitor prosper pentru tine.

Cu dragoste, VODARICI ANDREEA MARIA

Clasa I B

Clasa I A

IVANOV AMALIA, clasa a VI-a B

ROMÂNIA ÎN RĂZBOIUL PENTRU ÎNTREGIRE NAȚIONA (1916-1918)

La 28 iulie 1914 începea Primul Război Mondial. Tot în acel an începea domnia Regelui Ferdinand și a reginei Maria a României. Antanta (formată din Franța, Imperiul Britanic respectiv Imperiul Rus) și Puterile Centrale (formate din Imperiul German, Imperiul Otoman și Imperiul Austro-Ungar) doreau ca România să fie aliata uneia dintre ele. În perioada 1914-1916 România și Italia au rămas neutre. România s-a alăturat Antantei la data de 27 august 1916 în ciuda originii germane a regelui Ferdinand. La 30 august după declarația de război a României față de Imperiul Austro-Ungar, Imperiul German și Imperiul Otoman decid să declare României război. Pe 31 august Bulgaria atacă România fără declarație de război. Din punct de vedere militar, Campania anului 1916 a cuprins patru operații de nivel strategic fiecare dintre acestea incluzând un număr mare de bătălii: *Operația ofensivă în Transilvania*, *Operația de apărare pe frontul de sud*, *Operația de apărare a trecătorilor în Munții Carpați*, *Operația de apărare a teritoriului Munteniei*.

În aceste operații și bătălii România a fost ajutată cu soldați, arme, artilerie și provizii de Imperiul Rus până în 1917 când în Rusia se va desfășura Revoluția Bolșevică care va răsturna regimul țarist și care va încheia tratat de pace cu Puterile Centrale. În 1918 România a semnat separat cu Puterile Centrale Tratatul de Pace de la Bufta. Simultan dar în afara Tratatului, Puterile Centrale acceptau să nu se opună unirii Basarabiei cu România, astfel că, deși învinsă România ar fi ieșit oricum mărită din război. Tratatul a fost valabil timp de 6 luni. În octombrie 1918, Puterile Centrale dând semne de epuizare, înțelegerile au fost anulate de guvernul Marghiloman, România reluând ostilitățile împotriva lor cu ajutorul Misiunii Militare Franceze. În octombrie-noiembrie Puterile Centrale capitulează. În contextul victoriilor Antantei din anul 1918 lupta pentru Întregire Națională a tuturor românilor s-a intensificat. Modelul românilor basarabeni a fost urmat de românii din Bucovina care la 28 noiembrie 1918 au decis Unirea cu Regatul România.

La 1 decembrie 1918, Marea Adunare Națională de la Alba-Iulia desăvârșea prin Rezoluția de Unire a Transilvaniei, Banatului, Crișanei și Maramureșului, Statul Național Unitar Român.

GHEORGHITĂ ȘTEFAN, clasa a V-a B

CONSTANDACHE SIMONA, clasa a VI-a A

*Balul Toamnei — eveniment
organizat de Consiliul elevilor
pe data de 27.10.2023.*

Balul toamnei

*Toamna rodnică, bogată
Și cu haina colorată
Plină e de bogății
Și prilej de bucurii!*

Odată ce a colorat peisajul, Zâna Toamnă și-a făcut simțită prezența și în școala noastră pentru a celebra frumusețea acestui anotimp. Sălile de clasă și holurile au fost decorate cu zeci de ornamente spectaculoase: ghirlande cu frunze arămii și galbene, dovlecidecorați sau sculptați, coșuri cu fructe și legume de toamnă. Se simte miros de sărbătoare în toată școala. Participăm cu emoție la *Balul Toamnei*, unde vor fi premiate clasele cu cele mai reușite decoruri. Suntem încântați de munca depusă! Atunci când lucrăm în echipă, orice acțiune ne reușește. Și, conform proverbului *După muncă și răsplată*, iată-ne pregătiți de parada costumelor. Zâne, magicieni, vrăjitoare, personaje fantastice defilează în pași de dans, veselia și râsetele ne însoțesc pe parcursul balului. Timpul a zburat cu repeziciune și am ajuns la final de spectacol. Ne felicităm pentru premiile obținute și ne facem planuri pentru următorul eveniment.

BALMUȘ DARIUS, clasa a V-a B

Halloween-ul este o sărbătoare nu prea des întâlnită în România, o sărbătoare în care oamenii se costumează în anumite personaje din filme, cărți, etc. Școala Gimnazială „Dan Barbilian” a decis să aducă acest obicei din occident la noi în țară, organizând astfel *Balul toamnei*, un bal la care copiii se pot costuma în personajele lor preferate și pot dansa și petrece laolaltă.

Balul a fost gândit și organizat de *Consiliul elevilor* alături de doamnele directoare. Printre activitățile deja menționate la acest bal s-au mai organizat 4 momente artistice deosebite, o paradă și un concurs de costume. Balul a început cu momentele artistice: prima dată un număr de teatru, după care un număr de cântat și, la urmă, un număr de dans. După aceste momente, Dj-ul a dat drumul la muzică și i-a lăsat pe copii să danseze și să se distreze. La finalul balului, organizatorul principal, domnul profesor Anghel Marian a înmănat premiile pentru câștigătorii concursului de costume și pentru cea mai frumos decorată clasă.

Balul a fost un eveniment distractiv care a ajutat copiii să își ia gândul de la școală și să se distreze. Chiar dacă a fost greu de organizat, într-un final totul a meritat.

NEAGU ROBERT CRISTIAN, clasa a VIII-a C

Spectacol de Crăciun

Marți, 20 decembrie 2023, Școala Gimnazială „Dan Barbilian” a organizat spectacolul de Crăciun. Sub îndrumarea doamnelor învățătoare și a profesorilor diriginți elevii au adus pe scena *Universității Danubius* din Galați momente artistice specifice sărbătorilor de iarnă (colinde, cântece, dansuri), scenete și cântece în limba română sau engleză, dansuri moderne, interpretări la pian sau chitară. Marii invitați au fost ansamblurile *Flori dunărene* și *Olympos*.

Ansamblul Olympos, aparținând *Comunității elene din Galați*, a prezentat publicului tânăr trei dansuri grecești, ultimul, aplaudat de întreaga audiență, fiind cunoscutul *Sirtaki*.

Ansamblul folcloric *Flori dunărene* din comuna Braniștea, condus de domnul profesor Gheorghe Niță, a prezentat a deschis spectacolul cu o suită de cântece și hore specifice zonei Galațiului. Membrii ansamblului *Flori dunărene* au adus pe scenă costume populare autentice specifice sudului Moldovei și o coregrafie de excepție.

Deoarece Galațiul se află în vecinătatea Dobrogei, din spectacol nu au lipsit dansurile machedonești acompaniate de cunoscutele cântece armânești *Opa opala de ce mi bate inima*, *Pamporea*, *Un trandafir crește la firida mea*. Programul *Florilor dunărene* s-a încheiat cu câteva obiceiuri specifice sărbătorilor de iarnă *Plugușorul*, *Capra* și jocul cu măști *Moșul și baba*.

Programul pregătit de elevii școlii noastre a fost variat și a stârnit binemeritate aplauze din partea publicului:

Vremea e de colindat, Colindă de Crăciun – clasa I A

Colinde - clasele a V-a A și a V-a B

Colind Ce bucurie ar fi - clasa I C

Colinde - clasa a II-a B

Plugușorul - clasa a V-a B

Colind Colo-n casa lui Crăciun - clasa a VII-a A

Colind - clasa a VIII-a B

Dans de Crăciun – clasa a III-a C

Bucură-te lume-aleasă, Joc și cântec popular - clasa I B

Dansul măștilor - clasa a III-a C

Scenetă Târgul de Crăciun - clasa a VIII-a A

Scenete - clasele a V-a A, a V-a B, a IV-a B

Monolog - Sara Zahei

Colaj - clasa a II-a C

Feliz Navidad - clasa a III-a A

Dans - clasele I A și I C

Dans modern - clasa a II-a B și clasa a II-a C

Dans modern - clasa a III-a C, a II-a B și a II-a C

Cântec - clasa a V-a B

Dans - clasa a V-a B

Interpretare - Ana Nadoleanu

Moment în limba engleză - clasa a II-a B

Cântece în limba engleză - Ana Balaban și Andra

Cantaragiu

Interpretare pian - Ana Crihană (clasa a II-a B),

Alessia Leu (clasa a II-a C)

Interpretare la chitară - clasa a VII-a B

Experiența de ieri mi-a plăcut. Când am urcat pe scenă eram emoționată, dar apoi mi-a trecut. Momentul nostru artistic nu a ieșit chiar așa cum mi-am dorit, dar a fost o experiență plăcută.

ROBEA MIHAELA, clasa a VIII-a B

Cu câteva zile înainte de vacanța în care urma să se desfășoare Crăciunul școala mea a organizat, în *Săptămâna altfel*, o călătorie nu prea departe pentru a desfășura momentele artistice pe scena *Universității Danubius*.

Am ajuns acolo după atâtea pregătiri venite din partea tuturor profesorilor, elevilor, părinților și chiar a unor copii veniți din alte școli ce aveau să ne încante ziua cu tot felul de momente artistice. De la clasele mici până la cele mari am avut parte de un spectacol cu dans, muzică, colinde, scenete. Fiecare emoție din culise se răspândea pe scena ce era aproape mereu umplută de copii de toate vârstele, dar erau spulberate de voia bună emisă de cei care își pregătiseră momentele și de spectatorii ce se bucurau de atmosferă. După ce coborau de pe scenă micii artiști erau întâmpinați pe hol cu colăcei.

Totul a fost minunat, mai ales că am rămas cu amintiri pe care să le povestesc acasă. A fost un moment de a socializa cu elevi de la alte școli, de a petrece timp cu colegii sau cu profesorii în afara orelor de curs.

OIȚĂ ANDREEA
Clasa a VIII-a B

Ziua bibliotecii

Biblioteca – casa cărților

„Lumea este a celor care citesc.” Rick Holland

Lumea cărților este o lume fantastică, în care poți să evadezi ori de câte ori vrei. Încă de mic, mama mea mă încânta cu povești minunate, pentru ca, mai târziu, să le citesc singur. Am descoperit un univers fascinant, o lume magică complet diferită de cea în care trăim. Treptat mi-am îndreptat pașii spre bibliotecă, unde am descoperit noi autori și personaje.

Când am flat că vom face o donație de carte bibliotecii școlii noastre, am fost foarte încântat. Am așteptat cu nerăbdare ziua vizitei. Încă de la intrare am simțit o emoție puternică, de parcă personaje invizibile ieșiseră dintre file și ne priveau. Știau ele oare că am mai crescut și că iubim mai mult cărțile? Am discutat despre cartea preferată și am schimbat impresii cu colegii. Am prezentat cărțile aduse spre donație, în speranța că ele vor fi citite și de alți elevi. La finalul vizitei domnul bibliotecar Emil Buruiană ne-a mulțumit și ne-a invitat să răsfoim alte cărți. Am plecat de acolo încărcăți de bucurie și cu planuri de noi lecturi.

„O bibliotecă este
infinutul sub un singur
acoperiș.”

BALMUȘ DARIUS,
Clasa a V-a B

Clubul de lectură

Dorința

Una dintre cărțile mele preferate este „Dorința” scrisă de Barbara O. Connor. Charlie, personajul principal, este o fetiță care provine dintr-o familie destrămată, cu o mamă depresivă și un tată care este în închisoare. Din cauza acestor probleme, fata a fost nevoită să plece la mătușa Bertha și la unchiul Gus. Aceștia încearcă să-i alunge tristețea oferindu-i afecțiunea care-i lipsea. Aici fetița se împrietenește cu Howard, un băiat care este calm și mereu fericit, spre deosebire de Charlie. Howard se dovedește a fi un adevărat prieten, ajutând-o să cunoască și partea frumoasă din oameni. Charlie se atașează de un câine al străzii, Oscior pe care îl adoptă și căruia îi oferă dragostea de care ea nu a avut parte. Într-o zi nefericită, Oscior fuge după o veveriță, rătăcindu-se în pădure. Speriată, copila îl caută toată ziua, dar în zadar. Când și-a pierdut și ultima speranță, crezând că Oscior a părăsit-o, la poartă a apărut prietenul necuvântător. Charlie a realizat un lucru: căminul este acolo unde există dragoste și unde simți dorința de a te întoarce mereu.

POPA IANIS ȘTEFAN, clasa a V-a B

Din Cetatea lui Eu în Cetatea lui Tu

Cartea mea preferată este „Din Cetatea lui Eu în Cetatea lui Tu” scrisă de Mersine Vigopoulou. Personajele principale sunt Mincinosul și Seninătate. Mincinosul este un mic locuitor din *Cetatea lui Eu*. El nu are niciun prieten, dar asta urmează să se schimbe. Într-o zi s-a gândit să facă o plimbare în jurul zidurilor cetății. S-a oprit lângă o porțiță ce era pe jumătate deschisă și, din spatele ei, a auzit o voce. Era o fetiță ce stătea pe un buștean. Mincinosul s-a prezentat și a aflat că fetița se numește Seninătate.

Cei doi s-au jucat un timp până când Seninătate și tatăl ei s-au întors acasă, în *Cetatea lui Tu*. Mincinosul era trist, dar s-a gândit să meargă într-o călătorie spre *Cetatea lui Tu*. În drum spre cetate băiatul și-a făcut doi prieteni: Smerenia și un bunicuț. În *Cetatea lui Tu* Mincinosul a fost primit cu bucurie de toți sătenii. Împreună cu seninătate Mincinosul a aflat că *Cetatea lui Tu* este cea mai frumoasă pentru că toți locuitorii sunt importanți și se respectă. Când s-a întors din călătorie, le-a povestit sătenilor că tot ce a văzut acolo și ce i-a plăcut. Sătenii s-au gândit să părăsească cetatea lor și să locuiască în cetatea cealaltă. Ajunși acolo, ei au învățat că toți oamenii sunt importanți și că trebuie să fie buni unii cu ceilalți. În final a rămas locuită doar *Cetatea lui Tu* unde toată lumea iubește pe toată lumea, unde locuitorii se înțeleg și se respectă.

PENU GABRIELA, clasa a V-a B

*Școala pentru
bine și rău*

Cartea mea preferată este „Școala pentru bine și rău” scrisă de Soman Chainani.

Cartea prezintă povestea a două fete, Sophie și Agatha, care sunt pe cale să afle unde ajung toți copiii pierduți: în legendara *Școală pentru bine și rău*, unde fetele și băieții obișnuiți sunt antrenați să devină eroi sau ticăloși din povești. Fiind cea mai frumoasă fată din Gavabdan, Sophie a visat toată viața să fie răpită și dusă într-o lume magică. Cu rochiile ei roz și cu toate parfumurile, cu gingășia și cu blândețea ei, fata era sigură că va primi note maxime la *Școală pentru bine*. Doar că, în ziua mult așteptată, fetele sunt răpite și, dintr-o încurcătură, ajung în școli greșite, Sophie la *Școala pentru rău*, iar Agatha la *Școala pentru bine*. Cele două fete luptă să supraviețuiască în școlile nedorite, încercând să facă schimb de locuri sau să ajungă ambele în aceeași școală, dar nimic nu le reușește. Până la urmă Sophie și Agatha își acceptă destinele și încearcă să ia note mari la școlile în care se află. La concursul anual pentru *Cea mai bună școală*, la care mereu binele învingea, au concurat și cele două fete. Agatha, îmbrăcată superb, reușește să fie cea mai bună dintre cei mai buni și să arate că fiecare om în parte are farmecul său. Dar, în timpul discursului Agatheii, ușa se deschide și apare Sophie într-o rochie neagră, supărată că prințul de la *Școala pentru bine*, de care ei îi plăcea, era atras de cea mai bună prietenă a ei, Agatha. Sophie stârnește o luptă imensă, incendiind școlile. Ea dovedește că și *Școala pentru rău* poate câștiga concursul. După ce Sophie este iertată de aproape toți, împreună cu

Agatha urcă în turnul directorilor școlilor și îl înving pe acesta.

Cartea are cinci volume și acesta este doar primul dintre ele. Recomad să citiți aceste romane deoarece au povești captivante. Spun eu asta, care sunt o iubitoare de cărți ce conțin fapte reale sau întâmplări care pot fi întâlnite și în viața reală. Și personajele sunt interesante. Pe lângă oameni și animale vorbitoare sau nu, putem găsi balauri, gargui sau animale cu mai multe capete. Personajul meu preferat este Agatha. Cu toate că este prezentată la începutul cărții ca un personaj negru, dur, rău și insuportabil, acțiunile ei, după schimbul de școli, sunt pozitive. Cu siguranță îi ia mai mult să se adapteze, dar reușește și descoperă că binele este suprem.

Deci citiți cartea pentru că o să vă placă.

MIRCEA AMALIA ELENA

Clasa a V-a B

Al cincilea val

Rick Yancey

Cartea are în prim plan o invazie extraterestră care își propune să distrugă omenirea. Înaintea celui de-al cincilea val, oamenii au avut de înfruntat patru valuri de nenorociri: cutremure, puls electromagnetic, boli și epidemii. Personajul meu preferat este Cassiopeia (Cassie), o adolescentă de 16 ani care are o singură dorință, să-și găsească fratele mai mic. Eroina trece printr-o serie de întâmplări care îi scot în evidență calitățile: curaj, devotament, rezistență și inteligență. Alături de un fost coleg de liceu, Ben Parish, ea înfruntă situații dificile și reușește să facă față încercărilor mai ușor. Scena care m-a impresionat este cea a

despărțirii familiei. În această secvență, extraterestrii, care luaseră forma umană a unor apărători, au decis să separe copiii de părinți. Capitolul este încărcat de emoție și dramatism. Cei doi frați se văd în situația de a se descurca singuri. La un moment dat, Sam își pierde ursulețul de pluș, iar Cassie se întoarce să îl caute. Când a revenit, autobuzul cu copii plecase. Despărțirea celor doi o face pe Cassie să devină mai îndârjită în acțiunile ei viitoare. Surprinzător, ea întâlnește un extraterestru (Evan) sensibil la problemele

oamenilor, care o ajută când este împușcată în picior. Acesta o conduce la tabăra de copii, unde îl regăsește pe Sam. Cartea se încheie cu imaginea unei tabere de oameni refugiați hotărâți să nu abandoneze lupta împotriva extraterestrilor.

Recomand această carte deoarece autorul a prezentat o viziune interesantă a fiecărui val. Rămâne de văzut dacă omenirea va fi invadată de al cincilea val.

BALMUȘ DARIUS, clasa a V-a B

Vine toamna în curând,
Păsărele rînd pe rînd,
Zboară-n stol și rîndunele
O să ne fie dor de ele.

Condeie fermecate

Toamnă bună și bogată,
Să rămâi ca altădată.
Școala începe iar acum,
Copilașii sunt pe drum.

Cu caiete, rechizite,
Noi mereu să ținem minte:
Doamna ne învață multe.

IGNAT MARIA ANASTASIA
Clasa a III-a D

Toamna a venit în zori
Cu vînt rece și mulți nori,
A sosit în grabă mare,
Ploi așterne în depărtare.
Frunzele cad la pămînt
Și formează un veșmînt.

Toamna

Roade multe se culeg,
Iar eu nu prea înțeleg
Cum de toamna ne oferă
Astă frumoasă atmosferă.
Trandafirul din grădină
La sfîrșit de zi suspină.

Mere, pere, nuci, castane
Le vom pune în castroane,
Să le mâncăm ca pe bomboane;
Gogoșari, castraveți murați,
De bunica preparați,
În cămară vor fi păstrați.

IROFTE ANNIMARIE
Clasa a III-a D

Poveste de toamnă

În castelul timpului, Toamna citea ultimul capitol dintr-o poveste. Era așezată la o fereastră cu perdele dantelate și sorbea dintr-un ceai de mușetel, cules de sora ei, Vara. Nu era tristă, ci doar nostalgică că trebuia să schimbe fața pământului. A chemat într-o dimineață vântul, soarele, norii și fulgerele. Apoi a scos dintr-o cămară o paletă de culori numai de ea știută. Cu glas blând a început a zice:

– Tu, Vântule, te vei zbengui în voie din creștetul munților, până în câmpie. Ia cu tine aceste culori și aruncă-le peste tot! Voi da haină nouă copacilor și ierburilor!

– Dorința îți va fi îndeplinită! Am și plecat.

– Dragul meu Soare, pentru că toată vara ai strălucit în voie, a venit momentul să te odihnești. De azi înainte te vei trezi mai târziu, te

vei culca mai devreme și-ți vei potoli razele arzătoare.

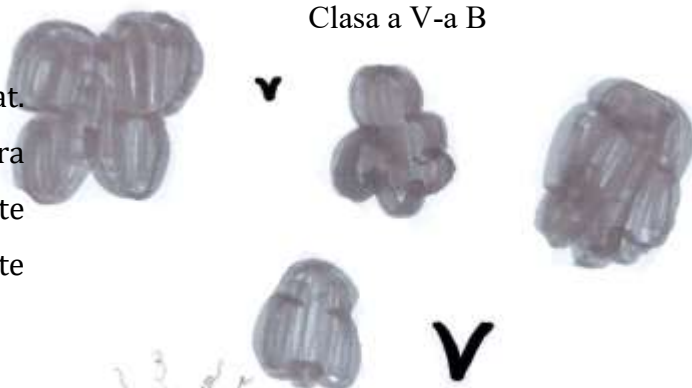
– A venit momentul ca ploaia să domine cerul. Norii cenușii se vor arăta mai des, iar fulgerele vor aminti tuturor că mi-am început domnia.

– Ce bine, ce bine, de când așteptăm acesată clipă! spuseră norii veseli.

După ce își conduse oaspeții, toamna își relua locul la fereastră, privind cum natura își urmează cursul. Pe înserate vântul se întetește, iar, în lumina apusului, frunzele colorate care dansează pe cer devin un curcubeu cu nuanțe arămii.

BALMUȘ DARIUS

Clasa a V-a B

Azi e frig și nori și vânt,
Frunzele stau pe pământ.

Cu toții stăm în casă,
Că toamna este friguroasă.

STRATULAT ANTONIA

Clasa a III-a D

Basmul toamnei

În zorii timpurii ai toamnei, când răcoarea își face simțită prezența în aer, pădurea își deschide porțile către o lume magică. Cu cât pășesc prin pădurea cu copaci pictați de cei mai pricepuți pictori, gândurile îmi zboară departe. O frunză îmi cade pe umăr și, alunecându-mi la picioare, mă trezește la realitate. Foșnetul ei îmi pare un glas care mă salută:

- Ce faci? Mă calci în picioare? Nu vezi cât de frumoasă sunt!?
- Scuze, cred că ești mândră de frumusețea ta.
- M-a amăgit toamna cu frumusețea ei. Printr-o magie, m-a făcut din verde, cum eram, aurie.

Apoi, cât am clipit, frunza a dispărut printre suratele ei, așternute în covorul multicolor. Un vânt ușor îmi mângâie părul și-mi șoptește la ureche:

- Uită-te sus! Uite soarele! Toamna îl ține prizonier printre norii fumurii care acum stăpânesc cerul.

Privesc pe cer printre copacii goi și abia dacă zăresc strălucirea soarelui acoperit de ceața groasă care încearcă să îl îmbrace. Dansul păsărilor călătore mă amețește. Parcă este un dans al evadării ce-mi așterne în suflet a mare tristețe. Din senin o vrăbiuță zgribulită încearcă să îmi alunge tristețea.

Toamna este cântecul care adoarme natura după haosul verii, pregătind-o pentru un nou ciclu de viață. Frumusețea toamnei este descoperită de cei care pot privi dincolo de culorile gri ale acesteia.

POPA IANIS ȘTEFAN

Clasa a V-a B

PARASCHIV ALEXIA SARA, clasa a III-a C

Toamna

A trecut vacanța mare și, odată cu ea, a plecat și vara. Locul ei l-a luat frumoasa toamnă care a anunțat cu clinchet de clopoței începerea școlii. Pe neașteptate toamna a început să își arate primele semne ale venirii ei: vremea a început să fie mai răcoroasă, zilele mai scurte și peisajul a început să se schimbe. Peste tot vedem un curcubeu de culori. Frunzele galbene încep să cadă într-un dans grațios spre pământ, florile specifice toamnei se văd peste tot în jurul nostru. Toamna, mândră de culorile ei, se pregătește să se instaleze pe deplin, dar nu se poate abține și începe să se laude adresându-se verii:

– La revedere, dragă vară. Pleacă și lasă-mă pe mine să fiu împărăteasa naturii și să mă desfășor în toată splendoarea mea.

Vara obosită i-a răspuns:

– La revedere, toamnă, eu plec să mă odihnesc și să mă pregătesc pentru anul viitor.

Toamna, fericită, a adunat toate culorile, a poleit toate frunzele și a chemat la bal florile ei. Au sosit crizantemele colorate, tufănelele micuțe pline și ele de culoare și s-au prins în hora toamnei.

Pe tot parcursul toamnei oamenii se bucură de frumusețea peisajului, de culorile florilor până când frigul și gerul iernii se va așterne peste tot. Atunci florile se vor usca așteptând să înflorească din nou anul viitor. Cât de frumoasă și de colorată este toamna!

MODRIGAN ELENA, clasa a III-a D

ALECSĂ RAREȘ, clasa a V-a B

Aventură la munte

Era o dimineață răcoroasă de toamnă, când avui un apel de la Greg Heffley. Greg își suna întotdeauna prietenii înainte de a se aventura în diferite escapade, iar de data aceasta avea ceva mare în minte.

– Cum ar fi să mergem într-o expediție la munte, m-a întrebat Greg cu entuziasm.

Am fost de acord imediat, chiar dacă niciunul dintre noi nu avea experiență în escaladarea munților. Cu rucsacurile noastre pregătite și echipați cu hărți și compasuri am plecat în aventura noastră. Ne-am îndreptat spre munții împăduriți în căutarea unei rute care să ne ducă spre vârful înalt și misterios al muntelui. Încă din primele ore de expediție am întâmpinat provocări, dar Greg și cu mine ne țineam unul de altul, ne bazam pe prietenia noastră pentru a depăși orice obstacol. Într-o zi am ajuns într-o zonă încântătoare, plină de cascade și de peisaje pitorești. Am hotărât să ne oprim pentru a face un picnic și pentru a ne bucura de frumusețea naturii. Cu toate acestea, a venit peste noi o furtună surprinzătoare care a făcut, dintr-o ploaie ușoară la început, una torențială și, din ploaia torențială, o furtună. A trebuit să ne refugiem într-o peșteră pentru a ne proteja.

În timp ce așteptam ca furtuna să treacă, am avut ocazia să ne amintim de aventurile noastre anterioare și să facem planuri pentru viitor. Ne-am dat seama că aventura noastră la munte ne-a adus mai aproape unul de altul și că ne puteam baza pe prietenia noastră în orice situație. După ce furtuna s-a liniștit, am continuat expediția noastră și, în cele din urmă, am ajuns pe vârful muntelui. Vederea de acolo a fost cu adevărat spectaculoasă, iar noi am simțit că am reușit să înfruntăm toate provocările și să ajungem la acest moment memorabil.

Întoarcerea la viața cotidiană a fost dificilă, dar aventura noastră a fost una pe care n-o vom uita niciodată. Am învățat că prietenia și curajul pot depăși orice obstacol chiar și în cele mai neașteptate aventuri.

ADAM ȘTEFAN, clasa a VIII-a D

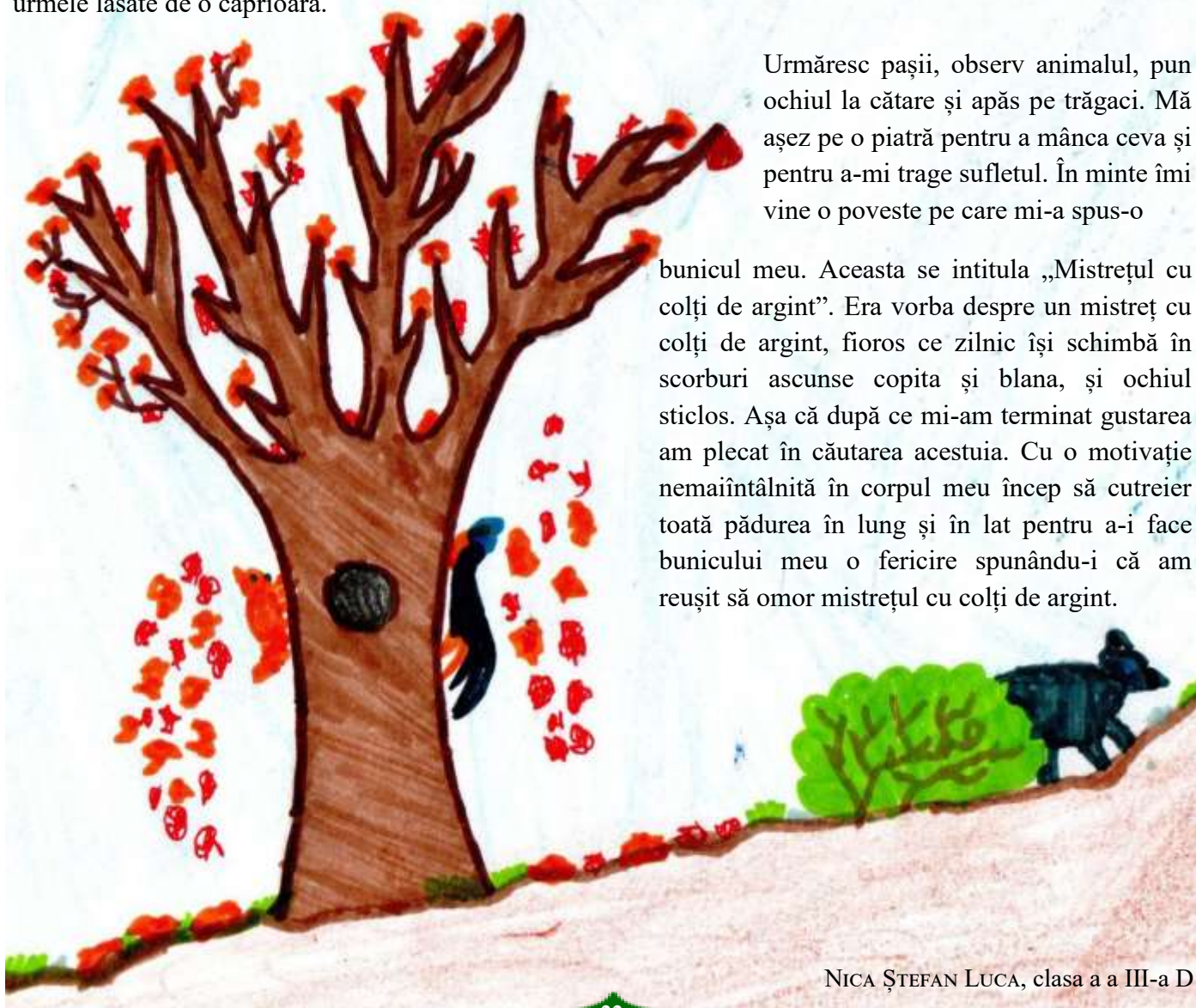
La vânătoare

De jur împrejur totul s-a îmbrăcat într-o haină albă. Iarna a pus stăpânire pe întregul sat. Cerul mohorât este încărcat de nori grei. Lacrimile acestora au înghețat și s-au transformat în fulgi de zăpadă. Ei cad veseli acoperind pământul înghețat. Nu se zărește nici o rază de soare, iar copiii îi duc dorul. Casele acoperite de zăpadă ascultă poveștile spuse de oameni la gura sobei. În liniștea apăsătoare a satului și vântul își spune propria poveste. Copacii încărcăți de zăpadă ascultă și ei povestea captivantă a vântului. Când întunericul se lasă peste sat, aceștia par niște fantome în continuă mișcare. Întregul peisaj al iernii pare un tablou ce stârnește emoții pentru orice privitor.

Indiferent de vremea de afară eu trebuie să îmi fac datoria. Pun costumul de vânătoare pe mine, iau pușca din pod și mă pregătesc de o nouă aventură frumoasă, dar totodată periculoasă. După un drum nu foarte lung zăresc în față pădurea. Mă afund în necunoscutul acesteia. După o vară în care a răsunat tot timpul, aceasta a amuțit, iar copacii duc lipsa frunzelor verzi de odinioară. În deasa zăpadă am văzut urmele lăsate de o căprioară.

Urmăresc pașii, observ animalul, pun ochiul la cătare și apăs pe trăgaci. Mă așez pe o piatră pentru a mânca ceva și pentru a-mi trage sufletul. În minte îmi vine o poveste pe care mi-a spus-o

bunicul meu. Aceasta se intitula „Mistrețul cu colți de argint”. Era vorba despre un mistreț cu colți de argint, fioros ce zilnic își schimbă în scorburi ascunse copita și blana, și ochiul sticlos. Așa că după ce mi-am terminat gustarea am plecat în căutarea acestuia. Cu o motivație nemaîntâlnită în corpul meu încep să cutreier toată pădurea în lung și în lat pentru a-i face bunicului meu o fericire spunându-i că am reușit să omor mistrețul cu colți de argint.

După ore de mers ajung la scorbura unde s-ar spune că acesta își schimbă copita, blana și ochiul sticlos. Trag adânc aer în piept și intru. Surprinz mistrețul în momentul în care se schimbă și, fără nicio ezitare, pun mâna pe armă, ochiul la cătare și o alice îl nimerește drept în inimă.

Noaptea s-a pogorât peste pădurea deasă, iar eu nu mă mai pot ghida după urmele pe care le-am lăsat pentru a mă întoarce acasă. Trag două focuri de armă către înaltul cerului, sperând ca cineva să audă. Coboară o necunoscută pasăre:

- Ce s-a întâmplat?
- Noaptea m-a prins în necunoscutul pădurii, iar acum nu mai știu să mă întorc acasă.
- Asta să fie problema? spuse pasărea. Urcă-te pe aripile mele, iar eu te voi duce acasă teafăr și nevătămat.
- Îți mulțumesc!

Fără să mai stau pe gânduri mă urc pe spatele acesteia și în foarte scurt timp am ajuns acasă. Sunt bucuros, dar, în același timp, mândru de mine, fiindcă am ajuns în siguranță și am reușit să vânez mistrețul cu colți de argint.

PASCALE MIHNEA, clasa a VIII-a C

Grădina cu crizanteme

Era o zi de sfârșit de octombrie. Cu toate că vântul adia ușor, razele soarelui tot ieșeau la iveală. Lângă palatul regal se afla o grădină mare și frumoasă, plină cu crizanteme colorate. Fiecare floare împrăstia în jurul ei bucurie și culoare, îndemnându-te parcă să o culegi. Numai una nu avea aceste calități. Era crizantema albă poreclită de celelalte flori *cea fără culoare* sau *cea palidă*. Era mereu batjocorită, dar ea stătea cuminte într-un colț de grădină, fără să riposteze.

– Uite cât sunt de frumoasă și de colorată! spunea crizantema roșie aproape zi de zi.

– Privește-mi și mie petalele mari, aurite, nu ca tine, palidă! adăugă și cea galbenă.

Crizantema albă era mereu batjocorită de surorile ei, până când, la un moment dat, toate au tăcut. Din palat a ieșit prințesa într-o superbă rochie de bal, lungă până la glezne și încălțată cu pantofi de cristal.

– Hai să vedem care dintre voi îmi va fi coroană la bal, a spus ea.

Toate florile ar fi vrut să fie alese. Prințesa a trecut pe lângă cea roșie, apoi pe lângă cea galbenă și s-a oprit în fața crizantemei albe. Fata a cules-o și a plecat înapoi spre palat, cântând. Florile au rămas uimite. Atunci și-au dat seama că fiecare floare este unică și specială în felul ei, toate au un rol important și crizantemele și-au promis să nu mai facă vreodată greșeala de a subestima pe cineva.

MIRCEA AMALIA ELENA, clasa a V-a B

Poveste de iarnă

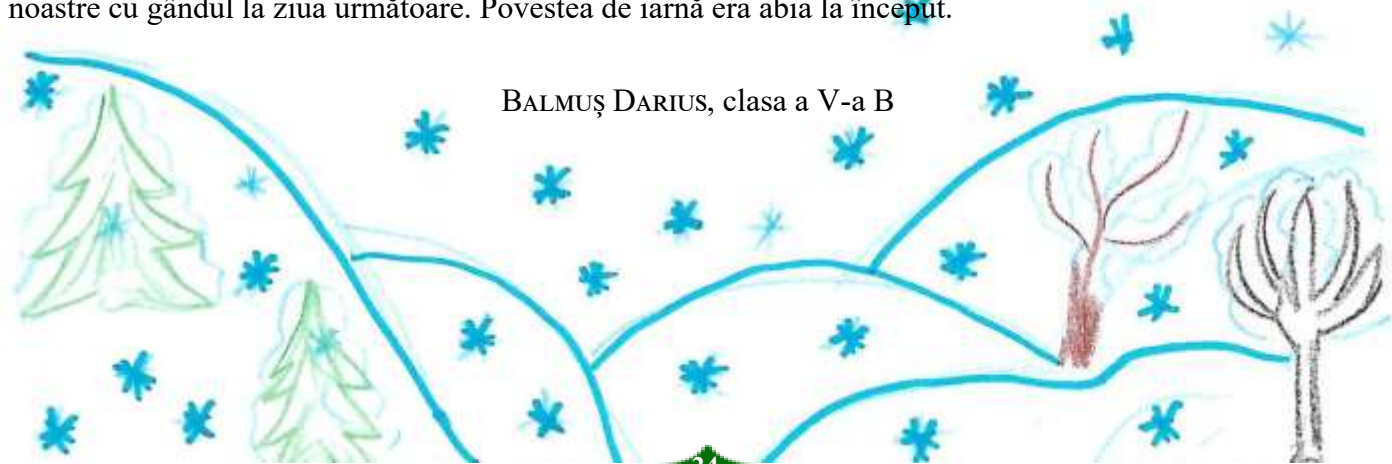
A venit iarna. M-am trezit de dimineață și m-am uitat pe fereastră. Nu mică mi-a fost mirarea când am văzut că afară totul era îmbrăcat în alb. Ninge ca-n povești. Zăpada se așternuse peste tot ca o feerie albă. Fulgii dansau ca niște balerine grațioase. Copacii, mașinile, casele erau îmbrăcate într-o pătură de nea. După ce am admirat peisajul minunat de iarnă, am luat micul dejun, apoi am ieșit să privesc de aproape frumusețea zăpezii. Aici m-am întâlnit cu colegii de clasă și am admirat împreună dansul fulgilor de nea. Zăpada era atât de pufoasă, încât nu am rezistat și am făcut un om de zăpadă, ne-am bulgărit cu plini de veselie. Am înghețat de frig, dar am plecat acasă mulțumiți de ziua minunată pe care am petrecut-o într-un peisaj de basm. Cât de frumoasă este iarna!

ALECSĂ RAREȘ, clasa a V-a B

Poveste de iarnă

Era o dimineață rece, cu vânt tăios. Priveam de la fereastră cum ultimele frunze dansau spre pământ. Cerul se acoperise de nori cenușii. Deodată am observat un mic fulg căzând din cer. După el a urmat altul, alții, apoi sute și mii de fulgi se întreceau care să ajungă primul. În scurt timp s-a stârnit o vijelie puternică. Totul în fața ochilor a devenit o mare albă. Am așteptat să se liniștească viscolul și am ieșit în parc. Am rămas mut de uimire deoarece intrasem în altă lume, inimaginabil de frumoasă. Zăpada era mare, pufoasă, numai bună de făcut bulgări. Împreună cu câțiva prieteni am consruit un om de zăpadă. Am dat contur îngerilor în omățul neatins și ne-am ascuns sub crengile grele de nea. Eram atât de bucuroși! Timpul parcă se oprise în loc, făcându-ne să ne bucurăm cât mai mult. Într-un târziu ne-am întors la casele noastre cu gândul la ziua următoare. Povestea de iarnă era abia la început.

BALMUȘ DARIUS, clasa a V-a B

Poveste de Crăciun

În seara de 24 decembrie Andra nu putea să închidă un ochi. Era așa de entuziasmată deoarece a doua zi venea Moșul, încât nu putea să adoarmă. Ea știa totul despre renii zburători, despre elfi și atelierul secret de la Polul Nord, știa despre magia care îl ajută pe Moș Crăciun să aducă daruri peste tot în lume într-o singură noapte. Un lucru însă nu știa, cum ajunsese Moș Crăciun să fie Moș Crăciun. Sora ei Diana și părinții săi au adormit înaintea ei. Deodată auzi niște pași în odaie. Andra era foarte speriată. O umbră sinistă se zări pe podea. Fetița rămase cu gura căscată. Era Moș Crăciun. S-a îndreptat spre patul fetei și a spus:

- Bună, Andra!
- Moșule, tu ești?
- Eu sunt.
- Te pot întreba ceva?
- Sigur, ce?
- Cum ai ajuns să fii Moș Crăciun?

Am primit această moștenire de la tatăl meu, iar el de la tatăl său și tot așa.

Apoi dintr-odată Moș Crăciun dispăre. Așa fata a adormit, fiind fericită că a primit răspunsul la întrebare.

IVANOV AMALIA ȘTEFANIA, clasa a VI-a B

Crăciunul magic

De Crăciun am plecat cu familia la bunici. Când am ajuns, era deja seară. Dimineață m-am trezit și am privit curios peisajul de iarnă. Tata făcea cărare în curte, bunicul tăia lemne, iar pisicile zburdau bucuroase prin zăpadă. Am luat micul dejun în familie și, împreună cu verișorii, am plecat la săniuș. La orele amiezii noi alunecam cu săniile pe derdeluș. La îndemnul unui verișor a început bătaia cu bulgări.

De sus, de pe deal priveliștea era minunată. Pe înserate, împreună am făcut un om de zăpadă, iar, când în sfârșit ne-a cuprins frigul și foamea, am intrat cu toții în casă. A fost o zi de neuitat.

PRUTEANU ALBERT, clasa a III-a A

Povește de iarnă

Era după-amiaza zilei de 24 decembrie. Afară viscolea cu fulgi mari și repezi. Totul era un imens ocean de zăpadă, iar copacii încărcăți păreau uriași din povești. Într-un mic sătuc, la poalele munților, doi copii priveau afară pe fereastră. Fuseseră la săniuș, iar acum așteptau cu nerăbdare lăsarea serii. Știau că a doua zi vor găsi sub brad cadouri de la Moș Crăciun. Focul ardea în sobă, iar bradul faimos împodobit înmiresma întreaga casă. Elena avea doar cinci ani. Ea își dorea să-i aducă Moșul o păpușă cu părul blond și cârlionțat, ca al ei. Andrei, avea opt ani și își dorea foarte mult să primească un telescop. Era fascinat de stele și totodată credea că ar putea să-l vadă pe cer pe Moș Crăciun când vine cu sania trasă de reni.

În Laponia, Moșul împacheta ultimele cadouri. Citise toate scrisorile și era mulțumit. Lista copiilor cuminți era mare și pregătise daruri pentru toți.

Veni seara, iar renii trebuiau hrăniți, ca apoi Moșul să pornească la drum. Dar surpriză, ușa atelierului nu mergea deschisă. Era blocată pe dinafară de zăpadă. Ninsese mult mai mult decât în ceilalți ani. Moșul a încercat să împingă ușa foarte tare, apoi a încercat să iasă pe geam, dar totul în zadar. A început să strige după ajutor. Singurul care a auzit a fost un spiriduș. Acesta a încercat să îndepărteze zăpada pentru a deschide ușa atelierului dar, micuț cum era, nu a reușit. Timpul se scurgea iar Moșul era blocat. Dacă nu pleca mai repede, risca să nu ajungă la toți copiii la timp. Moșul i-a spus spiridușului să se ducă după ajutoare. Dar locul atelierului nu trebuia divulgat oricui. Secretul trebuia păstrat bine, așa că Moșul i-a dat adresa primilor doi copii de pe lista celor cuminți. Spiridușul a plecat călare pe Rudolf, renul al cărui nas roșu îl putea ghida până la adresa copiilor.

Era noapte. Elena și Andrei nu puteau dormi din cauza emoțiilor. Spiridușul a intrat încet pe horn. Andrei a auzit pași și a sărit repede din pat. „Este Moșul”, se gândi el, dar dădu nas în nas cu spiridușul. Acesta le spuse copiilor că Moș Crăciun are nevoie de ajutor. Toți trei s-au urcat pe Rudolf și au plecat spre atelierul din Laponia. Copiilor nu le venea să creadă. Atelierul Moșului era o clădire mare, frumoasă, roșie, iar, în spatele ei, era un grajd unde stăteau toți renii. L-au anunțat pe Moș Crăciun că au ajuns și s-au gândit la un plan. Au încercat să înlăture zăpada cu lopata, dar omătul se așternea și munca lor era în zadar. După mai multe încercări nereușite, Andrei a venit cu o idee genială. Au pus sania Moșului drept paravan pentru a-i proteja de viscol și, împreună cu spiridușul și cu renii, au început să sape în zăpadă. În scurt timp au reuși să-l elibereze pe Moș Crăciun. Acesta le-a mulțumit copiilor pentru ajutor și a pornit să împartă darurile.

Elena și Andrei au ajuns în siguranță acasă. Dimineată, îi așteptau sub brad cadourile mult dorite. Dar ei avuseseră parte de un cadou mult mai mare. Aventura lor din Ajunul Crăciunului era cadoul pe care nu îl vor uita niciodată. Și acum copiii se întreabă dacă a fost adevărat sau dacă au visat.

MIRCEA AMALIA ELENA, clasa a V-a B

Povește de iarnă

Iarna a venit ca o mireasă și și-a așezat trena lungă peste tot. Casele și copacii arată ca niște sculpturi de cristal. Fulgii de zăpadă cad încet, încet adăugând un strat proaspăt covorului alb deja existent. Lumina albă din ferestre pictează umbre pe zăpadă. Luna transformă peisajul într-un tablou de argint, iar umbrele lungi și încrețite ale copacilor întind peste mantia albă modele fascinante. Este noaptea de Ajun! Privesc fascinat peisajul desprins parcă dintr-un basm. Liniștea deplină este năruită pentru scurt timp de chicotele unor colindători întârziați. Oare anul acesta îl voi întâlni pe Moș Crăciun? Totul este pregătit. Lângă șemineu se înalță mândrul brad, pe care l-am împodobit cu grijă, cu globuri sclipitoare, cu coliere subțiri de betelă, care-l fac cel mai elegant brad. În vârf, o stea strălucitoare își etalează razele aurii. Nu am uitat nici de data asta să-i las Moșului ceai și biscuiți cu scorțișoară. În casă este cald, mirosul de cetină se împletește cu cel de cozonaci. Privind pe fereastra

aburită, spre zarea-ndepărtată, sperând să-i zăresc sania aurită, aud cântecul duios al vântului care mă vrăjește. Tresar... Ce s-a auzit? O fi vântul? Alerg repede spre brad și văd un abur amestecat cu stelute sclipitoare care valsează în cameră. Biscuiții și ceaiul au dispărut, dar, în schimbul lor, sub brad, zac cutii frumos ambalate.

– L-am ratat și anul acesta! șoptesc printre dinți. Apoi dezamăgirea dispare, căci sunt curios să vad ce ascund ambalajele colorate. Mă simt norocos. În fiecare an inima îmi este plină de bucuria de a îmbrățișa spiritul sărbătorilor.

POPA IANIS ȘTEFAN

Clasa a V-a B

Crăciunul

De Crăciun ne bucurăm
Că ninge și că mâncăm
Bunătăți speciale
Dulciuri multe și sarmale.

Cu familia sărbătorim,
Momente frumoase trăim
În ziua-n care s-a născut
Iisus cel de toți știut.

Om de zăpadă construim,
Îi dăm fularul pe care-l iubim,
Nasturi și morcovi îi punem,
Fără cuvinte rămânem.

Toată ziua ninge, ninge,
Iar zăpada ne atinge,
Străzile acum sunt pline
De colinde binevenite.

Colindele le ascultăm
Și apoi vizionăm
Filme cât mai îndrăgite
Pentru Crăciun pregătite.

Lângă șemineu stăm,
Povești frumoase ascultăm,
Zise de-ai noștri bunici,
Cu prințese și războinici.

Bătălia cu zăpadă
Nu lipsește niciodată,
Cu zăpadă aruncăm,
Obrajii în roșu-i colorăm.

GRIGORE ALESIA
Clasa a VI-a B

În așteptarea lui Moș Crăciun

Într-o noapte friguroasă de iarnă, Sandra și Andrei îl așteptau cu emoție pe Moș Crăciun.

Afară ninge cu fulgi mari și deși. În casă era cald și bine. Cei doi copii au pregătit bradul de Crăciun. Lângă el era o măsuță pe care erau așezate aceste obiecte: un pahar cu lapte cald, biscuiți delicioși și morcovi proaspeți pentru reni.

– Azi e ziua Crăciunului! exclamă Sandra.

– Hai să vedem ce ne-a adus Moșul, spuse Andrei.

– Ce multe cadouri ne-a adus! exclamă din nou Sandra.

Copiii desfăceau cadourile când auziră un strigăt.

– Ajutor! strigă cineva din horn.

Moșul era blocat în horn.

NICA ȘTEFAN LUCA
Clasa a III-a D

Iarna

M-am trezit dis-de-dimineață și am privit cu ochii mei somnoroși pe fereastră. Ningeă atât de frumos, încât am început să plâng de bucurie. Fulgi mari, albi și pufoși dansau la câțiva centimetri de fereastră. Nu am rezistat prea mult, așa că am fugit spre mama să-i spun că ies afară. Fulgii mi se topeau pe frunte și râdeam că mă gădilau. Atât de alb în jurul meu! Atât de curat! Atâta bunătate! În timp ce ningeă eu dansam și râdeam împreună cu fulgii. Știam că mama mă aștepta în casă și că pregătea poveștile de iarnă. Dar eu mă bucuram și mă uimeam de frumusețea iernii.

COSTIN ALEXANDRA, clasa a V-a B

Crăciunul

Crăciunul este cea mai frumoasă sărbătoare din an. Este plin de vrajă, mister și surprize pe care noi, copiii, le adorăm. Fiind născută iarna, pe 21 decembrie, în preajma Crăciunului, pentru mine această sărbătoare are o importanță aparte. Iubesc pregătirile Crăciunului, împodobirea bradului și a casei, melodiile de Crăciun, sosirea Moșului și toată atmosfera de sărbătoare din jur. În familia mea s-au creat, după venirea mea pe lume, multe ritualuri *crăciunistice* întrucât părinții mei m-au considerat un cadou de Crăciun.

Mi-aș dori ca toți copiii să simtă și să guste din frumusețea acestei sărbători la fel ca mine.

STRÎMBEANU DARIA, clasa a VI-a B

Șoaptele pădurii fermecate

Oliver era un copil care s-a rătăcit într-o zi de iarnă, într-o pădure mare din apropierea satului său. El s-a panicat pe măsură ce soarele apunea, dar apoi a observat în depărtare un brad masiv, luminat. Urmându-și curiozitatea a ajuns la bradul luminat de lumini strălucitoare. Aerul era ciudat de magic. Obosit, a atins bradul și s-a așezat. Liniștea fu deodată tulburată de un sunet lin de clopoțel. Oliver a adormit. S-a trezit pe un tărâm de vis, acoperit de zăpadă. Spiritele se bucurau, dar satul său își făcea griji pentru el în timpul acestui amestec haotic de magie, vise și realitate. Când s-a trezit în patul său de acasă, Oliver s-a repezit la fereastră de unde își putea vedea satul liniștit și acoperit de straturi de zăpadă. Aventura l-a făcut să se întrebe dacă bradul fermecat încă mai stătea în picioare țesând magie în fiecare iarnă.

MOCANU MIHAI ALEXANDRU, clasa a V-a B

Iarna

A venit iarna

Era o zi friguroasă și mohorâtă de decembrie. Soarele nu își mai răspândea lumina și nu mai era așa dornic să încălzească. Vântul se întetea tot mai tare, iar cerul era tot mai posomorât. Era frig și întregul oraș amorfise. Noi, copiii eram triști pentru că încă nu ninsese. Așteptam de multe zile să ningă.

Am auzit la meteo că va ninge chiar în după-amiaza aceea, iar prietenul meu era foarte dezamăgit pentru că își făcuse planuri să meargă la munte la săniuș.

La un moment dat un nor cenușiu se văzu în zare. Nu trecu prea mult timp și începu să plouă. Am pornit cu toții spre casă, când, deodată, printre stropii de ploaie apărură ceva alb. Era pufos ca un ghemotoc de vată. Din cerul îndepărtat mii de steluțe sclipitoare plutiră în aer. Ramurile copacilor se împodobiră cu ghirlande. În mai puțin de trei ore peste întreg orașul se așternu un covor alb de nea. Copiii zglobii ieșiră afară rând pe rând. Erau veseli și încântați de ninsoarea care nu se mai oprea. Prietenul meu m-a convins să ieșim și noi la săniuș.

Din ziua aceea am înțeles că trebuie să avem răbdare cu fiecare anotimp în parte.

Au început să cadă primii fulgi de nea din această iarnă. Într-o clipă tot orașul este îmbrăcat într-o mantie albă ca un castel de basm. La lăsarea serii luminițele sclipesc, stelele strălucesc, oferind un spectacol cosmic de o frumusețe rară. Blocurile cu acoperișurile îmbrăcate în păături de nea seamănă cu palatele gigantilor din poveștile despre regatele de gheață. La ivirea zorilor, oamenii ies rând pe rând din case, călcând zăpada abia căzută din cer. Aceasta scârțâie sub tălpile lor și uneori dă batai de cap celor ce nu iubesc iarna. Copiii se strâng în parcuri pentru a construi oameni de zăpadă, săniile zburdă pe dealurile înzăpezite, oferind bucurie atât celor mici cât și celor mari.

Iarna este anotimpul sporturilor pe zăpadă. La munte schiorii coboară pantele abrupte și se bucură de libertatea pe care zăpada le-o oferă. Casele sunt împodobite cu luminițe și decorațiuni așteptând colindătorii care vor vesti Nașterea Domnului. Sunt pline de voie bună, iar oamenii se adună în jurul sobelor povestind, râzând și cântând colinde. În acest decor de basm animalele se adaptează cum pot. Urșii hibernează în adâncul peșterilor visând la primăvară, iar cerbii și căprioarele caută hrană. Veverițele sunt zburdalnice și se joacă printre crengile copacilor, ronțâind din când în când din nucile adunate cu grijă în lunile calde.

Iarna este un anotimp magic care face ca toate familiile să se reunească în jurul bradului și să aștepte momentul nașterii lui Iisus Hristos.

Într-o noapte geroasă de iarnă, fulgii de zăpadă începuseră să danseze prin aerul rece. Străzile orașului erau acoperite de un strat alb strălucitor, iar luminile calde ale felinarelor luminau calea celor curajoși care îndrăzneau să se plimbe pe aleile înghețate.

În mijlocul acestui peisaj fermecat, se afla o mică cafenea cu geamuri aburite. Oamenii stăteau lângă caloriferele încălzite, savurând băuturi calde și povestindu-și amintiri de iarnă. Un pianist priceput își exersa talentul, prezenta acorduri melodioase, creând o atmosferă de basm. Într-un colț al cafenelei, doi prieteni vechi își aminteau de aventurile lor din copilărie petrecute în zilele de iarnă. Râzând cu poftă, își povesteau întâmplări hazlii despre bătaia cu bulgări de zăpadă și despre serile lungi petrecute în fața șemineului. Pe măsuțele mici, luminate de lumânări, se așezau pahare de vin fiert, iar mirosul de scorțișoară și portocale umplea aerul. Oamenii se simțeau fermecați de această atmosferă magică, iar frigul de afară nu făcea decât să adauge farmec întregii povești de iarnă.

Când ceasul bătu miezul, nopții o surpriză aștepta afară. Un brad împodobit strălucea în lumina lunii, iar colindători cu vesle glasuri aduceau spiritul sărbătorilor în inima orașului.

TOMA MARIA IULIA, clasa a V-a B

Emoții de iarnă

Poveste de iarnă

Acum câțiva ani trăia în Franța, într-un orașel mic de lângă Biarritz, o ființă albastră pe nume Pharçon. El trăia puțin mai departe de acel orașel în care locuiau deopotrivă oameni sau ființe ca el, care trăiau în deplină armonie fiind întotdeauna cu zâmbetul pe buze. Spre deosebire de ei, Pharçon era întotdeauna încruntat și încerca să-i facă pe toți să fie triști ajutat de motanul său credincios. Pe motan îl chema Croquant și era la fel ca Pharçon: supărăcios, rău și încruntat. Timpul a trecut, iar calendarul a ajuns să arate data de 23 decembrie. Orașelul a început să facă pregătirile de Crăciun: unii împodobeau brazii, alții atârnavă luminițele de Crăciun decorându-și casele și simțindu-se bine. Văzând asta, Pharçon s-a înciudat foarte tare. S-a gândit ce să facă ca să nu-i mai vadă pe toți așa de fericiți. Până la urmă s-a hotărât să fure Crăciunul. Ca să poată face asta a construit împreună cu Croquant o mașinărie diabolică, programând-o să fure toate cadourile. Pe data de 24 decembrie seara, el a aprins mașinăria dându-i drumul prin oraș. Și-a luat motanul în brațe și s-au dus să privească pe fereastră cum mașinăria își face treaba. Într-adevăr mașinăria și-a făcut treaba, astfel că până dimineată nu mai era sub niciun brad, niciun cadou. Pharçon și Croquant s-au bucurat foarte mult văzând asta gândindu-se că nu nimeni nu va fi fericit de Crăciun.

Trezindu-se toți au observat lipsa cadourilor. La început s-au simțit triști, dar și-au amintit că spiritul Crăciunului nu înseamnă doar cadourile, ci și timpul petrecut cu familia, dragostea și colindele. Pharçon și Croquant au rămas uimiți văzându-i pe toți fericiți. El se gândea: „Cum pot fi fericiți aceștia doar le-am furat toate cadourile.” Vrând să afle pricina bucuriei lor, a ieșit afară însoțit de motanul său, Croquant și pe primul om, pe care îl întâlni, îl întrebă:

– De ce voi sunteți așa de fericiți? Nu are niciun rost de vreme ce am auzit că v-au dispărut toate cadourile!

– Dar cum să nu fim fericiți? Spiritul Crăciunului nu înseamnă doar cadourile, ci și dragostea, fericirea sau timpul petrecut cu familia. Ai dori să vii la noi la masă?

În acel moment Pharçon s-a simțit norocos. A înțeles că e norocos deoarece îl are pe Croquant și că acum își poate schimba viața.

– Sigur! a răspuns Pharçon bun dar acum am puțină treabă.

S-a întors acasă și a setat mașina să restituie toate cadourile. Din acea zi Pharçon și Croquant au fost întotdeauna zâmbitori și au încercat să facă numai bine. Ba chiar și-au schimbat și numele lor: Pharçon a devenit Chanceux și Croquant, Bèni. De atunci ei nu ratează ocazia fericirii nici unui Crăciun.

GHEORGHITĂ ȘTEFAN, clasa a V-a B

Crăciunul animalelor

Într-o zi frumoasă de iarnă, un băiat împreună cu tatăl său au plecat în pădure să aleagă bradul care avea să fie împodobit de Crăciun. Băiatul era vesel și îi povestea tatălui cât de nerăbdătoare este să vadă ce va primi de la Moș Crăciun sub bradul frumos împodobit.

O vrăbiuță mică și drăguță a auzit discuția celor și s-a întrebat: *Cine este Moș Crăciun?* S-a hotărât să meargă la înțeleapta pădurii, bufnița pentru a afla răspunsul la curiozitatea sa. Ajunsă la înțeleapta pădurii, bufnița, aceasta i-a explicat că Moș Crăciun este un bătrânel care vine în fiecare an, în noaptea de Ajun, la casele tuturor copiilor cuminți și le lasă cadouri sub brad. Auzind răspunsul acesta se hotărăște să plece în căutarea lui Moș Crăciun pentru a-l ruga să vină cu cadouri și la viețuitoarele din pădure.

După multe zile de căutare fără succes i-a venit ideea de a merge la o casă să aștepte acolo venirea Moșului.

În seara de Ajun, stătea pe acoperișul casei așteptând venirea lui. Orele treceau, dar Moșul nu apărea de nicăieri. Deodată, pe cer își făcu apariția o sanie mare și frumoasă, trasă de reni, în care se afla Moș Crăciun. Fericită vrăbiuța îl întâmpină și îl roagă să o asculte deoarece are să îi spună ceva important. Moșul, înduișat de vrăbiuța mică și înfrigurată, se oprește să o asculte. Aceasta îl roagă să le facă daruri și viețuitoarelor din pădure, deoarece ele au fost cuminți tot anul și s-ar bucura foarte mult de o asemenea surpriză. Moșului i s-a părut o idee foarte bună și i-a promis că va dăruia tuturor viețuitoarelor cadourile meritate.

HÂNCU DARIA, clasa a III-a A

ȘELARU GIULIA, clasa a III-a A

Crăciunul magic

Într-o noapte friguroasă de iarnă, copiii așteptau cu emoție sosirea lui Moș Crăciun. Afară ninge cu fulgi mari și deși. În casă era cald și bine. Ana și Matei au pregătit, lângă bradul împodobit, lapte cald, biscuiți delicioși și morcovi proaspeți pentru reni. Desigur au iutat să pună și șosetele pe șemineu, pentru cadouri mai mici. Când s-a făcut târziu, copiii s-au dus la culcare. A doua zi, Ana și Matei au văzut cadourile în fața bradului. Ce multe erau! Copiii voiau să deschidă cadourile, dar știau că nu au voie până când mâncau micul dejun. Când au terminat masa, au intrat în sufragerie unde se afla, pe masă, un bilețel. Pe acesta scria: *Dragi copii, văd că ați fost cuminți și că ați avut note bune, așa că v-am dăruit ceea ce v-ați dorit. Crăciun fericit! Semnat Moșul.* Ana și Matei au deschis cadourile. Ei au fost foarte fericiți de jucăriile primite și s-au jucat cu acestea foarte mult.

GRIGORAȘ MARA, clasa a III-a D

Într-o noapte friguroasă de iarnă, copiii așteptau cu emoție sosirea lui Moș Crăciun. Afară ninge cu fulgi mari și deși. În casă era cald și bine. Copiii au pregătit, lângă bradul împodobit, lapte cald, biscuiți delicioși și morcovi pentru reni. Copiii s-au băgat în pat. Au auzit un scârțait. Au crezut că era Moșul, dar era tatăl lor care aprindea luminițele din brad. După ce tatăl a plecat, au văzut cum intră Moșul.

- Ia să pun eu cadourile sub brad. Am și biscuiți, lapte și morcovi pentru reni!
- Te-am prins, Moșule!

ROMAN SEBASTIAN, clasa a III-a D

A doua zi pădurea era plină de bucuria viețuitoarelor surprinse de minunatele cadouri primite. Vrabieșuța a fost foarte mulțumită că planul ei a funcționat și astfel a avut loc Crăciunul animalelor.

LEFTER ȘTEFAN, clasa a III-a A

Crăciunul magic

A fost odată un sâțuc îndepărtat de lume unde oamenii se strânseseră împrejurul mesei de Crăciun plină de bucate. În casă era o atmosferă plăcută cu zâmbete și cu râsete. Colindătorii băteau cu drag la ușa sătenilor. Afară era foarte frig, iar zăpada scârțâia sub picioare. Oamenii așteptau cu nerăbdare sosirea Moșului plin de cadouri. Sunetele colindelor se auzeau de peste tot în sat.

Crăciunul este magic!

ȘARPE ANA, clasa a III-a A

În așteptarea lui Moș Crăciun

Planul

Este seara de Ajun, iar Lili și fratele ei mai mic, Elis, se pregătesc de culcare. Deoarece sunt foarte nerăbdători să primească cadourile, cei doi nu sunt deloc dornici să se culce. Mama le-a spus că, cu cât se vor culca mai devreme, cu atât Moș Crăciun le va aduce mai multe cadouri. Prin urmare, cei doi frați, la ora opt și un sfert sunt deja în pat. Acest lucru nu se întâmpla prea des, de obicei copiii se culcau la ora zece, însă ei își doresc cu adevărat ca Moșul să le aducă cât mai multe cadouri. După ce mama le-a stins lumina, pentru că nu le era somn absolut deloc, cei doi încep să discute.

– Ce crezi că îți va aduce Moș Căciun, Lili?

– Lasă asta, eu îmi doresc, de când eram mai mică, să îl văd cu adevărat.

– Pe cine?

– Pe Moș Crăciun, logic Elis. Mă gândeam că am putea sta treji până când mama și tata se vor culca, nu cred că va dura mult pentru că, de obicei, se culcau imediat după noi.

– Și ce vrei să facem?

– Să mergem în sufragerie, să ne ascundem după canapea, în partea în care se vede foarte bine bradul și să așteptăm până când îl vedem.

– Bine, așa facem.

Mama, după ce i-a lăsat pe cei doi să doarmă, a plecat în bucătărie.

– Cred că mama și tata s-au culcat, este deja ora zece, haide Elis.

Lili avea dreptate, mama și tata erau la ei în cameră, așa că cei doi frați s-au dus în sufragerie, s-au ascuns și au așteptat. După două ore adormiseră, dar au fost treziți de zgomotul unor punși care părea să se audă dinspre brad. Lili l-a trezit și pe fratele său. Apoi au ieșit din spatele canapelei și i-au văzut pe părinții lor cum așezau cadouri sub

brad. Acestia nu s-au gândit nici o secundă că cei doi aveau un plan bine stabilit. Copiii nu au fost

PARASCHIV ALEXIA, clasa a III-a C

foarte dezamăgiți deoarece părinții le-au explicat că Moș Crăciun i-a rugat pe ei să pună cadourile, deoarece el nu poate fi văzut și de aceea nu îl vor vedea decât când vor fi părinți.

Anii au trecut, iar acum cei doi frați au șaptesprezece și cinsprezece ani și nu îl mai așteaptă pe Moș Crăciun, acum primesc cadourile direct de la părinți.

ROMAN ELENA CRISTINA, clasa a VI-a C

Spiridușul răutăcios

Acum multă vreme, la Polul Nord, în atelierul lui Moș Crăciun trăia un spiriduș răutăcios pe nume Clopoțel. Clopoțel era un spiriduș ca oricare altul, doar că era puțin diferit prin faptul că nu era ascultător și se comporta urât cu ceilalți. Ba mai mult, el făcea greșeli intenționate și dădea vina pe alții sau îi batjocorea pe colegii lui. Toți ajunseseră în stadiul de a le fi frică de el. Toate astea până într-o zi când un spiriduș curajos, pe nume Dulcel, s-a împotrivit lui Clopoțel și a încercat să îl facă să înțeleagă că nu e bine ceea ce face. Clopoțel, enervându-se de spusele lui Dulcel și crezându-se mai presus, a început să îl jignească. Dulcel nu s-a dat bătut, ceea ce pe Clopoțel l-a enervat la culme și, fără să mai gândească, l-a lovit peste față Dulcel. Moș Crăciun, intrând chiar în acel moment în sală, a rămas uimit de gestul făcut de Clopoțel, așa că l-a certat de față cu toți spiridușii. Clopoțel, văzând că toată lumea îl privea surprinsă, s-a rușinat și a fugit plângând în camera lui. De atunci Clopoțel s-a schimbat și a devenit un spiriduș model, iar pe Dulcel toată lumea l-a recunoscut ca fiind cel mai curajos spiriduș al lui Moș Crăciun.

GHEONEA ȘTEFANIA, clasa a VI-a B

Poveste de Crăciun

Într-o noapte friguroasă de iarnă, copiii așteptau cu emoție venirea lui Moș Crăciun. Afară ninge cu fulgi mari și deși. Copiii stăteau în casă la căldura focului din sobă. Anastasia și Alex voiau să-l vadă pe Moșul.

– Anastasia, pst, Anastasia!

– Ce este?

– Chiar crezi că o să îl vedem pe Moș Crăciun în seara asta?

– Normal, răspunse Anastasia.

Deodată ușa a scârțâit și a intrat Moș Crăciun.

– Șșt!

– Uau!

– Este Moșul!

Copiii l-au îmbrățișat pe Moșul.

IGNAT MARIA ANASTASIA, clasa a III-a D

SAGHIN AISHA
Clasa I C

Floarea de catifea

A fost odată într-un sătuc îndepărtat din munți o fetiță pe nume Karana. Fetița aceasta era foarte cuminte, bună la suflet și mai mereu veselă, însă, în ultima perioadă, era cam tristă din cauză că mama ei era grav bolnavă și nu aveau bani destui ca să plătească tratamentul.

Încet, încet începu să se apropie primăvara, iar Karana se gândi să se ducă să culeagă câteva flori pentru mama ei. Plecă prin împrejurimile casei în care locuia, însă nu găsi florile pe care le căuta, așa că se aventură mai departe. După ceva timp, fetița și-a dat seama că se afla deja în pădurea din spatele casei. Pădurea nu era mare și părea că este fermecată, din cauza frumuseții sale. Pădurea ascundea tot felul de plante și de viețuitoare deosebite, de aceea fetița se gândi că acolo avea să găsească flori frumoase.

Merse ce merse prin pădure și, după un timp, fetița a văzut un lac. Se apropie de el și fu mirată când văzu cât de clară era apa, încât se vedeau peștișori înotând prin el și totuși, în lumină, lacul părea că strălucește. Karana se uită mai atent și văzu că în mijlocul lacului era un petic de pământ din care ieșea o floare, însă nu orice fel de floare, ci o floare de catifea. Floarea era destul de micuță și totuși era de o frumusețe nemaivăzută. Floarea era din catifea purpurie și, la soare, strălucea, cu nuanțe aurii. Parfumul pe care îl împrăstia era unul foarte plăcut și aromat.

Când fetița văzu floarea se gândi să o culeagă pentru mama sa. Distanța de la malul lacului până la peticul de pământ nu era mare, așa că fata sări cu ușurință și ajunse lângă floare. Însă, când a privit floarea din nou, i s-a făcut milă și nu a mai smuls-o. În schimb, Karana a luat un pumn de apă și a udat cu grijă floarea. Atunci floarea s-a mișcat, a prins viață și i-a zis fetiței:

– Fiindcă ai fost bună la inimă și nu m-ai smuls, îți voi împlini o dorință, orice vei vrea.

La început, Karana se sperie, dar, după ce se gândi puțin, spuse:

– Mi-aș dori ca mama mea să fie sănătoasă din nou.

Floarea zâmbi ușor, apoi deveni iarăși o floare normală. Fetița se întoarce acasă.

Când a ajuns acasă, Karana a găsit-o pe mama ei sănătoasă. Fetița s-a bucurat foarte mult și a fost mereu recunoscătoare florii de catifea.

SEREA ANA DANIELA, clasa a VIII-a B

MIRCEA AMALIA, clasa a V-a B

Copacul înțelept

Era vară. Căldură mare. Sfârșitul școlii. Toți copiii se îndreptau spre casele lor, pentru ca mai apoi să se întâlnească în fața școlii pentru a pleca într-o excursie. Printre ei era și Andrei, un copil nu prea vorbăreț și care nu comunica prea mult cu colegii săi. Totuși Andrei îl avea pe Max, câinele său de nădejde. Fără Max, băiatul nu mergea nicăieri, era singurul lui prieten. Copilul se îndrepta spre școala la care trebuia să meargă abia peste trei luni. Era fericit, chiar dacă nu-și arăta niciodată zâmbetul.

Odată ajuns acolo, împreună cu doamna dirigintă și colegii săi, a plecat spre un restaurant aflat pe faleza orașului său. Trebuiau să treacă printr-o pădure deasă, despre care se spunea din vechi bătrâni că ar fi fermecată. Deodată, pe drum, Max fu distras de ceva, care părea să vină dintr-un tufiș de pe marginea potecii. Fără ca Andrei să se aștepte, câinele țâșni direct în ierburile înalte. Nu s-a gândit prea mult, așa că imediat băiatul și-a urmat prietenul său cel mai bun. Ca de nicăieri apărură Max, speriat și cu urechile culcate, s-a ascuns după piciorul stăpânului său. Copilul s-a dus înspre partea din care venise amicul său. Nu mult merse și văzu ceva ce nu mai observase până atunci. Era un copac maiestuos ca din desenele animate. Să fi avut înălțimea unui bloc cu șase etaje, se gândi băiatul.

Chiar atunci, niște ziduri apărură din pământ, care mai apoi se transformară în acoperiș.

– Cere și ți se va da, se auzi o voce ciudată.

Nu știa ce să mai creadă. Max își vârâse capul între labe.

– Nu m-a mai vizitat nimeni de mai bine de două mii de ani. Ultimul care a fost și primul era Domnul Iisus care atunci m-a creat. Mi-a spus că prima persoană care mă va găsi va avea viață fără de moarte și va putea avea tot ce își dorește. Băiatul nu putea vorbi, era șocat. Zidurile s-au coborât.

– Nu voiam să te sperii și să fugi, zise copacul. Ești liber să faci ce vrei. Orice ai nevoie spune-mi și se va îndeplini.

Andrei nu voia nimic, doar să fie alături de Max.

– Ar fi ceva, spuse Andrei. Nu eu te-am găsit, prietenul meu a făcut-o. Dacă eu nu voi muri niciodată, nici câinele meu nu vreau să piară. Copacule, te rog, binecuvântează-mi amicul!

După dorința îndeplinită, copacul a intrat dispărut, iar băiatul și-a promis că la fiecare o sută de ani va vizita locul acela împreună cu Max. De atunci cei doi prieteni au trăit fericiți până în ziua de astăzi și chiar și după aceea, fără ca ceva să-i poată despărți.

DAN TEODOR OCTAVIAN, clasa a VIII-a C

Reverie marină

– Ce vreți să deveniți când veți fi mari? Își întrebă tatăl copiii.

– Eu vreau să fiu doctor, răspunse cel mai mare.

– Și eu la fel.

– Foarte frumos! Dar tu, Edmond, ce meserie vrei să ai?

Băiețelul de șapte ani care se juca, își ridică privirea și se uită năucit la tatăl său:

– Eu vreau să fiu marinar.

– Cum? Marinar? izbucni tatăl lui uimit. De ce ai vrea să asta?

– Mie asta îmi place, tată.

– Edmond, dragul meu, îți va fi mult mai bine dacă vei lucra ca medic. Vezi? Ambii frați ai tăi vor să fie doctori.

– Dar eu nu vreau. Eu vreau să devin marinar! zise băiețelul înfuriat.

– Vei vedea că peste puțin timp nu vei mai avea aceleași dorințe.

Deși anii treceau, Edmond își dorea același lucru ca și atunci. Voia să călătorească pe mări, să simtă apa, și vântul să-i adie în față. Voia să devină căpitanul unui vas într-o zi. Dar niciunul din vise nu se împlini. Părinții răi insistau să lucreze ca doctor și îl înscriaseră la medicină.

Lui Edmond nu-i plăcea, dar știa că nu exista nici o șansă ca părinții lui să fie de acord cu viața pe mare, așa că învăța și își dădea silința. După alți câțiva ani, împotriva voinței lui, Edmond devenise medic. Se descurca bine și era printre cei mai buni doctori din oraș. Încet, încet se îmbogățea și faima lui creștea. Își cumpăraseră o casă destul de mare și se mutase acolo singur. Părinții și rudele sale erau mândri de el, iar frații săi îl lăudau pentru reușita lui. Deși avea de toate, Edmond nu era fericit și știa de ce. El voia să fie marinar, nu doctor, nu el fusese cel care alesese viața asta, ci părinții lui. Cu toate acestea, Edmond nu îi putea învinui. Ei îi voiau binele. Timp de câteva zile se gândise că era mai bine să demisioneze și să angajeze ca marinar și gândul acesta îl măcina, dar ezita de fiecare dată. Totuși, într-o zi, se hotărî. Trebuia să o facă, inima îi spunea asta. Se duse la directorul spitalului și, în timp ce îi prezenta cererea lui, inima îi bubuia la fel ca niște ciocane. Dar totul decurse bine și câteva ore mai târziu nu mai era doctor. Când aflară, părinții săi se întristară și tatăl său chiar se înfurie. Dar lui Edmond nu-i mai păsa. În sfârșit, era liber. Putea face orice își dorea. Primul lucru pe care îl făcu, a fost să caute o corabie pe care să se angajeze. Deși îi fusese destul de greu, reuși să obțină un post pe un vas important și renumit. Prima oară când văzu corabia i se păru că e imensă. Era construită dintr-un lemn roșiatic, iar pe punte mișunau o mulțime de oameni îmbrăcați în uniforme marinărești. Edmond abia aștepta să primească și el una la fel. Pentru că numai lucrase pe vreo corabie până atunci, fusese angajat să spele podelele. Lui Edmond îi convenea atât timp cât urma să lucreze acolo și să călătorească pe mare. În săptămânile care au urmat, el a învățat multe despre vas și în ce constă viața unui marinar. Ajunse repede un marinar bun și de fiecare dată când era chemat de căpitan era promovat pe un post mai bun. Până într-o zi când veni unui dintre oamenii din echipaj și spuse că îl chema căpitanul:

– Știi de ce vrea să mă vadă? îl întrebă Edmond.

– N-am idee, spuse omul. Du-te și vezi!

Edmond ieși din cabina în care se afla și intră în cea a căpitanului corabiei.

– Bună dimineața! M-ați chemat, domnule!

– Da. Ia un loc, te

rog!

Edmond se așeză pe unul dintre scaunele din cameră, iar căpitanul continuă:

– Am observat că lucrezi din greu și că ești un marinar foarte bun. De asemenea ești și cinstit. Ei, bine, știi că secundul meu nu mai poate lucra acum și că a demisionat, așa că aș vrea să ai tu slujba aceasta.

– Eu? Să fiu secundul vasului? zise Edmond uimit.

- Da. Accepti sau nu? Spune!
- Da, accept. Mulțumesc mult, domnule. Nu mă așteptam la așa ceva. Promit că nu vă voi dezamăgi.
- Așa sper. Acum poți pleca.
- Am înțeles. Vă mulțumesc încă o dată pentru acest post. La revedere, domnule!
- La revedere!

În următoarele luni, Edmond lucra ca secund, iar căpitanul era mulțumit de el și de treaba pe care o făcea.

Într-o zi, căpitanul i-a spus că urmau să transporte un om foarte important de la curtea regală și că va trebui să aibă grijă ca pasagerul său să se simtă bine. Sosi și ziua când se îmbarcă pe corabie domnul Elis, om important, ce era prieten cu însuși regele. Acesta își dorea să ajungă într-un oraș destul de îndepărtat și călătoria dura 7 zile. Vremea era frumoasă, iar apa limpede așa că corabia se deplasa repede și ușor, fără probleme. În a doua zi a călătoriei a apărut ceva neașteptat și pe corabie a venit un alt om atunci când au trecut printr-un port. Totul era bine până când s-a îmbolnăvit unul din oamenii din echipaj. Nu s-a dat mare importanță aceluia fapt până ce mai bine de jumătate de oameni împreună cu domnul Elis și pasagerul venit de curând s-au îmbolnăvit. Bolnavii tușeau, vomitau, aveau febră, iar pe piele le apăruseră bubițe mici și umflate, roșiatice, dar și pete albe, mai ales pe mâini. Căpitanul se temea că trebuiau să se întoarcă, deoarece mai aveau de mers încă 4 zile pentru a ajunge la destinație. Căpitanul stătea și se gândea la acestea în cabina lui, când ușa se deschise și intra cineva:

- Sper că nu vă deranjez.

Cel care intrase era Edmond.

- Nu, nu. Nu mă deranjezi. Intră!

Edmond se așeză pe un scaun și spuse:

- Domnule, situația în care ne aflăm este una gravă. Mai bine de jumătate din echipaj este bolnav, iar pasagerii noștri la fel. Suntem departe de orice spital, dar cred că putem face ceva.

- Dacă ai vreo idee, spune-o! spuse căpitanul.

- Înainte de a mă angaja ca marinar pe vasul acesta, am fost medic și încă unul destul de bun și de renumit. Și nu spun asta ca să mă laud, ci din contra o spun ca să ajut. Aș vrea să încerc măcar să îi tratez pe bolnavi. Primesc permisiunea dumneavoastră?

- Sigur! Dacă poți face ceva, te las... De fapt, te rog să o faci. Ia trusa de prim-ajutor, poate te ajută!

- Așa voi face. Mulțumesc!

Edmond se îngriji de bolnavi cu ceea ce avea pe corabie și, deși nu era foarte ușor, în 3 zile toți erau din nou sănătoși. De asemenea se află că toată cea boală venise de la omul îmbarcat pe neașteptate pe corabie. Într-un final, au ajuns la destinație, iar la debarcare, domnul Elis îi mulțumi lui Edmond pentru că îl tratase de boală și îi promise o vizită la palat. De atunci, Edmond rămase pe gânduri. Ar fi putut fi și marinar, și doctor. Astfel ar fi ajutat oamenii bolnavi de pe corăbii și ar fi făcut în continuare ceea ce îi plăcea. Și asta și făcu. De atunci Edmond a continuat să fie marinar, dar, de fiecare dată când cineva care se îmbarca pe vas era bolnav el îl ajuta și îl trata.

Într-o seară, Edmond se uită la stele și în mintea lui răsunară cuvintele tatălui său:

„Dar tu, Edmond, ce meserie vrei să ai?”, „Eu vreau să fiu marinar”.

Ochii i se umplură de lacrimi. Trecuseră mulți ani de atunci, dar reușise să împlinească și visul lui, și visul tatălui său pentru el. Era fericit, mândru și mulțumit de ceea ce realizase.

SEREA ANA DANIELA, clasa a VIII-a B

Culoare și emoție
în artele vizuale

CODRU ALEXANDRA, clasa I B

DĂNĂILĂ DARIA
„Zâna Toamnă” - Clasa pregătitoare A

UNGUREANU ANTONIA
„Plouă cu frunze” - Clasa pregătitoare A

IGNAT MARIA ANASTASIA, clasa a III-a D

VODARICI RALUCA, clasa a III-a A

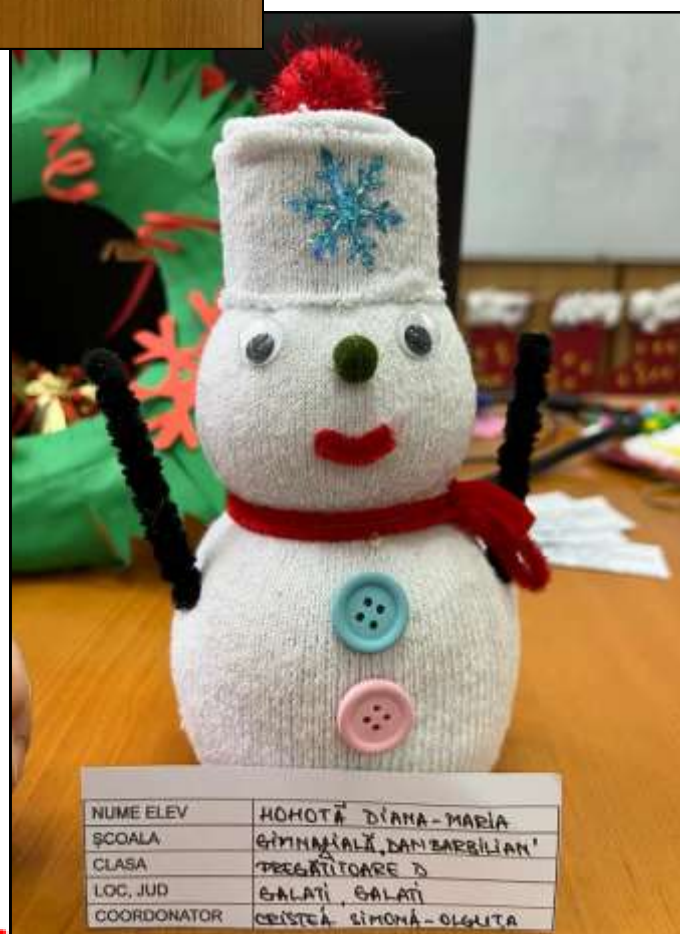
VODARICI RALUCA, clasa a III-a A

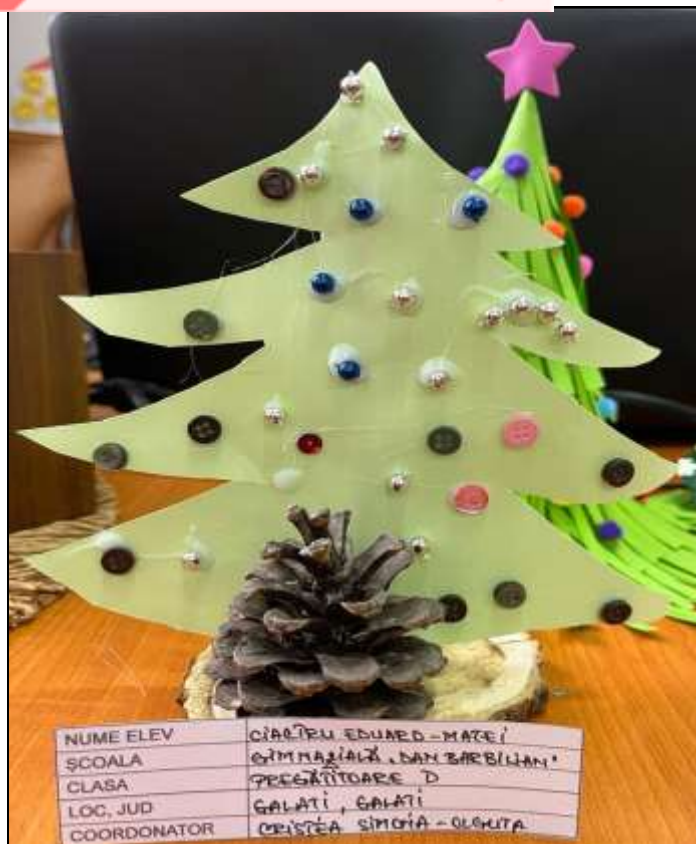
BOTEZATU IOANA, clasa a III-a C

COZMA ANNA ELENA, clasa I B

TRIFAN DAVID ȘTEFAN, clasa pregătitoare B

GIAMBAȘU ANDRADA, clasa pregătitoare B

NUME ELEV	ȘTEFAN, DAVID ȘTEFAN
ȘCOALA	GIMNAZIALĂ 'DAN BARBILIAN'
CLASA	PREGĂTITOARE B
LOC, JUD	GALATI
COORDONATOR	BANCIU VALENTINA

NUME ELEV	ȘTEFAN, DAVID ȘTEFAN
ȘCOALA	GIMNAZIALĂ 'DAN BARBILIAN'
CLASA	PREGĂTITOARE B
LOC, JUD	GALATI
COORDONATOR	BANCIU VALENTINA

POPA MARIA
Clasa a III-a C

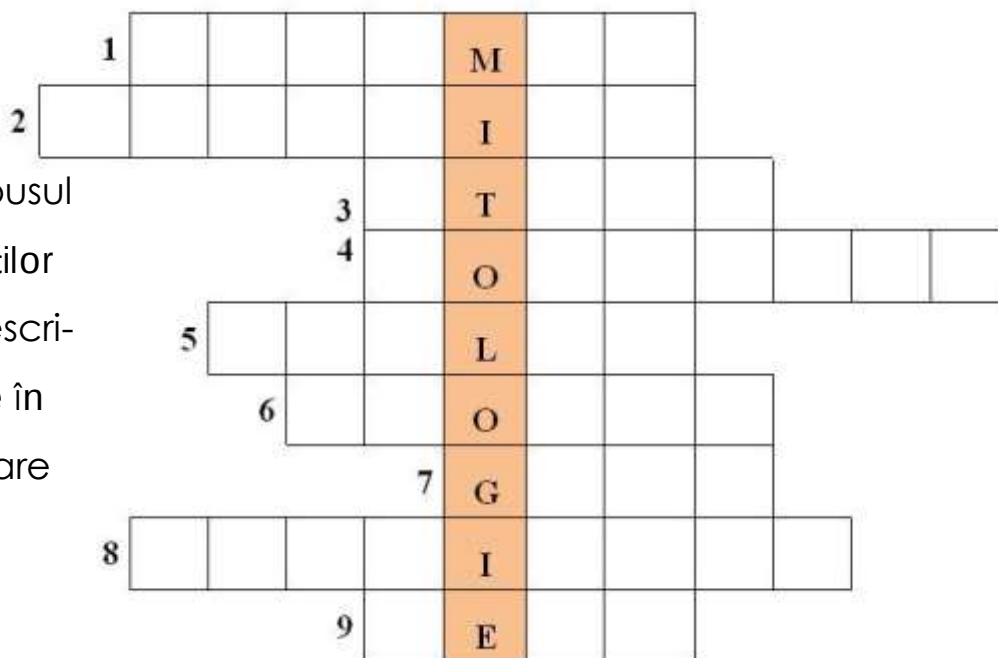

AIRINEI SELENA
clasa I C

Mitologie

Completează rebusul cu numele zeităților grecești a căror descriere se regăsește în paginile următoare ale revistei.

1

Este sora geamănă a lui Apollo, un alt copil al lui Zeus. În calitate de zeiță a vânătorii, ea vâna folosind arcul și săgețile și avea ca însoțitor un câine de vânătoare. Simbolurile sale sunt luna, căpriorii, ogarii, ursoaicele, șerpii, chiparusul.

2

A fost venerată în antichitate ca zeiță a iubirii și a frumuseții. Ca zeiță a iubirii și a fertilității, simbolurile ei erau porumbeii, trandafirii, lebedele și vrăbiile. Se credea că era fie fiica lui Zeus, fie născută din mare, dintr-o scoică. Simbolurile sale includ porumbița, păsările, mărul, albina, lebăda, mirul și trandafirul.

3

Fiică a lui Zeus, era zeița strategiei de luptă și a înțelepciunii, simbolurile sale sacre fiind bufnița și măslinul. Nu a avut mamă, fiind născută direct din capul lui Zeus și purtând o armură. În calitate de zeiță a strategiei de luptă, ea este echivalentul feminin al zeului Ares. Este zeul protector al capitalei Greciei, Atena. Simbolurile sale erau bufnița și

4 Ca zeu al mării și ca frate al lui Zeus, a fost unul dintre cei mai puternici zei greci. Asemenea lui Zeus, temperamentul lui controla mările, așa că marinarii se rugau lui înainte de călătorii, pentru a se asigura că vor traversa apele cu bine. Este adesea portretizat în desene cu un trident în mână, instrument cu care pescarii prindeau odinioară pești sau alte vietăți marine. Simbolurile includ calul, boul, delfinul și tridentul.

5 A fost zeu al soarelui, al muzicii, al poeziei, al artei, al dansului, al tirului cu arc și al vindecării. Era un alt fiu al lui Zeus și cânta muzică pentru zeii și zeițele grecești la lira sa de aur. Tot el este cel care i-a învățat pe oameni arta medicinei și este uneori numit „Vindecătorul”, având capacitatea de a vindeca oamenii de boli, dar și de a răspândi infecții celor care îl supărau, folosindu-se de săgeți. Simbolurile sale includ soarele, lira, arcul și săgeata, corbul, delfinul, lupul, lebăda, și șoarecele.

6 Este zeul timpului etern. În mitologia greacă era cel mai tânăr din prima generație de titani, descendent divin al Gheei și al lui Uranus. El și-a răsturnat tatăl și a condus în timpul epocii de aur, până când a fost răsturnat de propriul său fiu, Zeus și a fost închis în Tartarus.

7 Zeița pământului s-a născut din Chaos, zămisindu-l la rândul ei pe Uranus (Cerulea), Ourea (Munții) și Pontus (Marea). Este considerată mama tuturor zeilor. În mitologia romană poartă numele de Tellus.

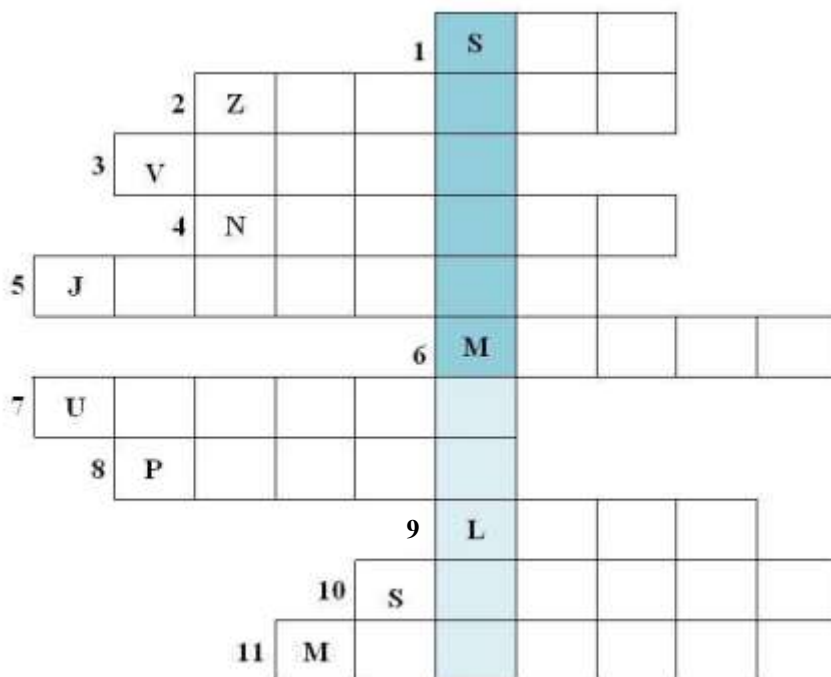

8 Era zeul grec al focului, al prelucrării metalelor și al sculpturii. El era asociat cu meșteșugarii și fierarii și era căsătorit cu zeița Afrodita. Avea defecte fizice, fiind cunoscut ca „cel șchiop”. Este reprezentat cu un ciocan, o nicovală sau alături de flăcări. Simbolurile sale includ focul, nicovala, securea, ciocanul, cleștii de fierărie.

9 Era cel mai puternic dintre zeii grecești. În calitate de zeu al cerului și rege al Olimpului, temperamentul său afecta vremea. El domnea și peste toți ceilalți zei greci, așa că era venerat în majoritatea caselor grecilor. Avea puterea de a-și schimba forma și era căsătorit cu regina zeilor, Hera. Simbolurile sale sunt fulgerele, vulturul, stejarul, sceptrul și balanța.

Mitologie stelară

Răspunsururi

1.	Sol	1.	Artemis
2.	Zodiac	2.	Afrodita
3.	Venus	3.	Athena
4.	Neptun	4.	Poseidon
5.	Jupiter	5.	Apollo
6.	Marte	6.	Cronos
7.	Uranus	7.	Gaea
8.	Pluto	8.	Zeus
9.	Luna		
10.	Saturn		
11.	Mercur		

Un mic ajutor pentru voi.
Dar nu trageți prea des cu
ochiul!

1. Zeul soarelui (Helios, în Grecia Antică).
2. Zonă circulară a sferei cerești în care se află cele douăsprezece constelații corespunzătoare lunilor anului și prin fața căreia trece diurnul aparent al Soarelui în cursul unui an.
3. O planetă mai mică, apropiată de Pământ (a fost numită după Afrodita, fiica lui Uranus în mitologia greacă).
4. Planeta de un albastru strălucitor, asemenea mării, se potrivea doar cu numele unui zeu grec. Poseidon, zeul mării, este numele grec al zeității ce dă numele unei planete.
5. Fiind cea mai mare planetă din sistemul solar, această planetă poartă numele regelui zeilor (Zeus în cultura greacă).
6. Cunoscută ca fiind „Planeta roșie”, era ușor de asociat această planetă cu zeul războiului, (Ares mitologia greacă).
7. Este o altă planetă gigant, care orbitează departe în sistemul solar. Această planetă a primit pentru prima dată numele Ouranus.
8. Fiind singura planetă stâncoasă din sistemul solar, era văzută ca un pustiu. Ca atare, i s-a dat numele Hades la pentru greci.
9. *Astrul nopții*, Selena.
10. Romanii au acordat mult mai mult interes titanului Cronos decât grecii. Aceștia îl numeau Tatăl Timpului și, fiind un titan antic, numele său era perfect pentru o planetă gigant.
11. Pentru că planeta se rotea foarte rapid, grecii au numit-o după zeul grec Hermes (zeul mesager, extrem de rapid).

Știați că?

Individual, împreună cu colegul de bancă sau în grup cu mai mulți colegi, elevii claselor a VIII-a A, B, C și D au realizat diverse modele ale moleculei de ADN, folosind materiale la alegere (sârmă, paie, bile de polistiren, plastilină). În plus, elevii au redat și diferite tipuri de cromozomi.

Prin această activitate s-a urmărit dezvoltarea creativității, stimularea curiozității și formarea spiritului de observație.

ADN-ul este o parte importantă din noi și din viața noastră, care trebuie studiată în amănunt. O lecție de bază, care mi-a adus multe cunoștințe. Eu sunt o persoană pasionată de tot ceea ce înseamnă anatomie și fiziologie a corpului uman și îmi doresc ca în viitor să termin Facultatea de Medicină. Activitatea propusă de doamna profesor Petrea Silvia, cea de a construi/modela din diverse materiale, m-a uimit întru totul datorită calităților deosebite ale acestei macromolecule numită ADN. Ea își poate schimba forma din cauza factorilor de mediu și trebuie să o protejăm cu orice preț. Consider că această lecție și, de asemenea, această activitate m-au învățat niște lucruri elementare făcându-mă să-mi cunosc mai bine originile.

BĂCANU MIHAELA-ROZINA, clasa a VIII-a D

Acest proiect m-a ajutat să înțeleg mai bine structura ADN-ului și am format o prietenie mai strânsă cu colegile de echipă. Cu ajutorul acestei activități mi-am schimbat perspectiva față de biologie, punând în practică ceea ce am învățat la oră.

VODARICI ANDREEA MARIA

Clasa a VIII-a A

COLECTIVUL DE REDACȚIE:

COORDONATORI:

DIRECTOR, prof. înv. primar FLORENTINA CRISTINA EPURE
DIRECTOR adj., prof. VIOLETA MĂZĂROAIE
Prof. dr. GABRIELA CIOBANU

REDACTORI:

PROF. ÎNV. PRIMAR CLEMENTINA BALMUȘ
PROF. ÎNV. PRIMAR VALENTINA BANCIU
PROF. ANIȘOARA BERLEA
PROF. CORINA BOBOC
PROF. ÎNV. PRIMAR IONICA CHIPER
PROF. ÎNV. PRIMAR IONELA ANA CODIȚĂ
Prof. înv. primar IONELA CONSTANDACHE
Prof. MARIANA CRISTEA
PROF. ÎNV. PRIMAR SIMONA OLGUȚA CRISTEA
PROF. ÎNV. PRIMAR VENERA VERSAVIA DUCA
PROF. IONEL FĂȘIE
PROF. ADRIAN GHEORGHITĂ
PROF. GABRIELA MIHALACHE
PROF. SIMONA MARA NEACȘU
PROF. ÎNV. PRIMAR VASILICA PERJERU
PROF. MIHAELA PENU
PROF. SILVIA PETREA
PROF. VALENTIN POPA

Ochiul magic – revista bianuală a Școlii Gimnaziale „Dan Barbilian”
ISSN 2068-2115

ȘCOALA GIMNAZIALĂ „DAN BARBILIAN”, GALAȚI

Strada Furnaliștilor nr. 3, cod 800622

Telefon/Fax 0236414095

<https://www.scoaladanbarbiliangalati.ro>

scoala43gl@yahoo.com

COLECTIVUL DE REDACȚIE AL ELEVILOR:

POPA IANIS ȘTEFAN
PENU GABRIELA
MIRCEA AMALIA ELENA
BALMUȘ DARIUS
IGNAT MARIA ANASTASIA
IROFTE ANNIMARIE
STRATULAT ANTONIA
ALECSĂ RAREȘ
SERA ANA DANIELA
MOCANU MIHAI ALEXANDRU
BOTEZATU DARIA MARIA
GHEORGHÎȚĂ ȘTEFAN
LEFTER ȘTEFAN
IVANOV AMALIA ȘTEFANIA
PRUTEANU ALBERT
STRÎMBEANU DARIA
NICA ȘTEFAN LUCA
GRIGORAȘ MARA
ROMAN ELENA CRISTINA
GHEONEA ȘTEFANIA
CIOBANU ALEXIA MARIA
PATRICHE MAYA IOANA
CANTARAGIU ANDRA GEORGIANA
BOCA ZAMFIR SARA IOANA
DAN TEODOR OCTAVIAN
TOMA IULIA MARIA
NEAGU ROBERT CRISTIAN
VODARICI ANDREEA MARIA
GHEORGHIU LUCA MIHAIL

~ ÎN ACEASTĂ ȘCOALĂ

NU SUNTEM 'FALSI

FACEM GRESELI ~

~ NE CEREM IERTARE

ACORDĂM A DOUA ȘANSA

OFERIM ÎMBRĂȚISĂRI ~

~ SUNTEM GĂLĂGIOȘI

SUNTEM EFICIENTI - BUNI

ARĂTĂM RESPECT - LEGĂM

PRIETENII - GÂNDIM

COMUNICĂM - IERTĂM ~

SUNTEM • ECHIPĂ!